

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Н А К А З

26.07.2004 N 822

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
20 серпня 2004 р.
за N 1040/9639

Про затвердження Правил дорожнього
перевезення небезпечних вантажів

*{ Із змінами, внесеними згідно з Наказом
Міністерства внутрішніх справ
N 613 (з0858-06) від 27.06.2006 }*

Відповідно до вимог Законів України "Про перевезення небезпечних вантажів" (1644-14), "Про автомобільний транспорт" (2344-14), "Про приєднання України до Європейської угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ)" (1511-14), а також з метою забезпечення безпеки перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом **Н А К А З У Ю:**

1. Затвердити Правила дорожнього перевезення небезпечних вантажів (далі - Правила) (додаються).

2. Визначити єдиним загальнодержавним центром, що здійснює керівництво в галузі спеціальної підготовки водіїв автотранспортних засобів, які перевозять небезпечні вантажі, Департамент Державтоінспекції МВС України.

3. Начальникові Державтоінспекції МВС України полковнику міліції Георгієнку Г.В.:

3.1. До 1 жовтня 2004 року визначити базові навчально-методичні центри, де організувати навчання викладацького складу регіональних центрів та перепідготовку працівників Державтоінспекції, на яких покладено обов'язки з контролю за перевезенням небезпечних вантажів.

3.2. Розробити та затвердити за погодженням з Міністерством транспорту України навчально-тематичний план і програми курсів спеціальної підготовки водіїв автотранспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі, з урахуванням затверджених Правил.

3.3. Забезпечити видання Правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів і через засоби масової інформації довести їх вимоги до суб'єктів перевезень небезпечних вантажів.

4. Начальникам ГУМВС України в Автономній Республіці Крим, місті Києві та Київській області, УМВС України в областях, місті

Севастополі організувати вивчення вимог цього наказу в підпорядкованих підрозділах Державтоінспекції та забезпечити дієвий контроль за його виконанням.

5. Вважати таким, що не застосовується, наказ МВС СРСР від [23.09.1985](#) N 181 "Про затвердження Інструкції про забезпечення безпеки перевезення небезпечних вантажів автомобільним транспортом".

6. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Міністра генерал-майора міліції Присяжнюка А.Й. та Департамент Державтоінспекції (Георгієнко Г.В.) МВС України.

Міністр
генерал-лейтенант міліції

М.В.Білоконь

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ МВС України
[26.07.2004](#) N 822

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
20 серпня 2004 р.
за N 1040/9639

ПРАВИЛА **дорожнього перевезення небезпечних вантажів**

1. Загальні положення

1.1. Правила дорожнього перевезення небезпечних вантажів (далі - Правила) визначають порядок, а також основні вимоги до забезпечення безпеки цих перевезень автомобільними дорогами на всій території України та обов'язкові для виконання всіма українськими перевізниками.

1.2. Міжнародні дорожні перевезення небезпечних вантажів здійснюються відповідно до Європейської угоди про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів ([994_217](#)) (далі - ДОПНВ) та інших міжнародних договорів України.

1.3. Небезпечні вантажі дозволено перевозити автомобільним транспортом тільки у випадках, якщо вони згідно з вимогами ДОПНВ ([994_217](#)) і цих Правил допущені до перевезення та коли всі вимоги щодо перевезення таких вантажів виконані.

1.4. Радіоактивні матеріали перевозяться автомобільним транспортом територією України відповідно до Правил ядерної та радіаційної безпеки при перевезенні радіоактивних матеріалів, затверджених наказом Державного комітету ядерного регулювання України від [23.05.2001](#) N 18 ([z0591-01](#)), зареєстрованих у Міністерстві юстиції України [13.07.2001](#) за N 591/5782, та цих Правил, у частині, що не врегульована зазначеним документом.

1.5. Суб'єкти перевезень небезпечних вантажів зобов'язані вжити відповідних виду та ступеню небезпеки заходів, спрямованих на запобігання нещасним випадкам, а в разі аварії, що відбулася, - заходів, що дозволяють максимально обмежити важкі наслідки цієї

аварії.

1.6. Терміни, що використовуються у цих Правилах, мають таке значення:

Автоцистерна - спеціалізований транспортний засіб, який за своєю конструкцією та обладнанням призначений для перевезення рідин, газів або порошкоподібних чи гранульованих речовин та включає одну чи декілька вбудованих цистерн.

Багатоелементний газовий контейнер - контейнер, що складається з елементів, з'єднаних між собою колектором та встановлених у рамі. Елементами багатоелементного газового контейнера вважаються: балони, трубки, зв'язки балонів, барабани під тиском, а також цистерни, призначені для перевезення газів 2-го класу небезпеки місткістю понад 450 л.

Великий контейнер - контейнер, що має внутрішній об'єм понад 3 куб.м.

Вбудована цистерна - цистерна, що має місткість понад 1000 л і стаціонарно встановлена на транспортному засобі (який стає в цьому випадку автоцистерною) чи є невід'ємною частиною рами такого транспортного засобу.

Великогабаритна тара - тара, яка складається із зовнішньої тари, що вміщує в собі виробу або внутрішню тару, призначена для механізованої обробки, має вагу нетто понад 400 кг або місткість понад 450 л та її об'єм не перевищує 3 куб.м.

Відкритий контейнер - контейнер з відкритим верхом або контейнер, основою якого є платформа.

Відкритий транспортний засіб - транспортний засіб, платформа якого обладнана тільки бортами.

Відповідальний за наповнення - юридична або фізична особа, що завантажує небезпечний вантаж в цистерну (автоцистерну, знімну цистерну, переносну цистерну або контейнер-цистерну) та(або) транспортний засіб, великий чи малий контейнер для перевезення небезпечних вантажів навалом (насіпом), а також в транспортний засіб-батарей або багатоелементний газовий контейнер.

Відправник небезпечного вантажу - зазначена в перевізних документах юридична або фізична особа, яка підготувлює та подає цей вантаж до перевезення.

Відходи - будь-які речовини, матеріали і предмети, що утворюються в процесі людської діяльності і не мають подальшого використання за місцем утворення чи виявлення та яких їх власник повинен позбутися шляхом утилізації чи видалення.

Група упаковки - група, до якої можуть бути віднесені деякі речовини залежно від ступеня небезпеки, яким вони характеризуються. Групи упаковки мають такі значення:

група упаковки I - речовини з високим ступенем небезпеки;

група упаковки II - речовини із середнім ступенем небезпеки;

група упаковки III - речовини з низьким ступенем небезпеки.

Закритий контейнер - контейнер із суцільною оболонкою, який має жорсткий дах, жорсткі бокові та торцеві стінки і днище. Цей термін включає контейнер з дахом, що здатен відкриватися та який може бути закритим під час перевезення.

Закритий транспортний засіб - транспортний засіб з кузовом, що може закриватися.

Знімна цистерна - будь-яка цистерна за винятком вбудованої (переносна цистерна, контейнер-цистерна чи елемент транспортного засобу-батарей або багатоелементного газового контейнера) місткістю понад 450 л, яка призначена для перевезення вантажів без перевантаження та зазвичай підлягає обробці тільки в порожньому стані.

Контейнер - предмет транспортного обладнання (клітка чи інший подібний пристрій), який:

а) призначений для багаторазового використання та має постійне призначення;

б) спеціально сконструйований для полегшення перевезення вантажів одним або кількома видами транспорту без проміжного перевантаження вантажів;

в) обладнаний пристроями, що полегшують його закріплення та перевантаження з одного транспортного засобу на інший;

г) сконструйований таким чином, щоб його можна було легко завантажувати та розвантажувати.

Контейнер середньої вантажопідйомності для масових вантажів - жорстка чи м'яка переносна тара, яка:

а) має місткість:

не більше 3,0 куб.м (3000 л) для твердих речовин та рідин груп упаковки II та III;

не більше 1,5 куб.м для твердих речовин групи упаковки I, коли використовуються м'які, жорсткі пластмасові, складені, картонні чи дерев'яні контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів;

не більше 3,0 куб.м для твердих речовин групи упаковки I, коли використовуються металеві контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів;

не більше 3,0 куб.м для радіоактивного матеріалу 7-го класу небезпеки;

б) призначена для механізованого завантаження, перевантаження та розвантаження;

в) витримує навантаження, які виникають при технологічних вантажно-розвантажувальних операціях та перевезенні.

Контейнер-цистерна - предмет транспортного обладнання, що відповідає терміну "контейнер", складається з корпусу й елементів обладнання, включаючи обладнання, яке забезпечує можливість переміщення контейнера-цистерни без значної зміни його положення, та має місткість понад 0,45 куб.м і використовується для перевезення рідких, порошкоподібних чи гранульованих речовин.

Критий брезентом контейнер - відкритий контейнер, що має брезент для захисту вантажу.

Критий брезентом транспортний засіб - відкритий транспортний засіб, що має брезент для захисту вантажу.

Небезпечний вантаж - речовини, матеріали, вироби, відходи виробничої та іншої діяльності, які внаслідок притаманних їм властивостей за наявності певних факторів можуть під час перевезення спричинити вибух, пожежу, пошкодження технічних засобів, пристроїв, споруд та інших об'єктів, заподіяти матеріальні збитки та шкоду довкіллю, а також призвести до загибелі, травмування, отруєння людей, тварин і які за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за результатами випробувань в установленому порядку залежно від ступеня їх впливу на довкілля або людину віднесено до одного з класів небезпечних речовин: клас 1 - вибухові речовини та вироби; клас 2 - гази; клас 3 - легкозаймисті рідини; клас 4.1 - легкозаймисті тверді речовини, самореактивні речовини і тверді десенсибілізовані вибухові речовини; клас 4.2 - речовини, схильні до самозаймання; клас 4.3 - речовини, що виділяють легкозаймисті гази при стиканні з водою; клас 5.1 - окиснювальні речовини; клас 5.2 - органічні пероксиди; клас 6.1 - токсичні (отруйні) речовини; клас 6.2 - інфекційні речовини; клас 7 - радіоактивні матеріали; клас 8 - корозійні речовини; клас 9 - інші небезпечні речовини та вироби.

Номер Організації Об'єднаних Націй - чотиризначний ідентифікаційний номер речовини або виробу згідно з Рекомендаціями Організації Об'єднаних Націй з перевезення небезпечних вантажів. Типовими правилами (ST/SG/AC.10/1/Rev.13).

Номинальна місткість посудини - номінальний об'єм небезпечної речовини, що міститься в посудині, виражений у літрах. У випадку балонів для стиснутих газів номінальною місткістю балона є його місткість при заповненні водою.

Одержувач небезпечного вантажу - зазначена в перевізних документах юридична або фізична особа, яка одержує небезпечний вантаж від перевізника.

Опалювальний пристрій - пристрій, в якому безпосередньо використовується рідке чи газоподібне паливо і не вживається тепло, що відходить від двигуна транспортного засобу.

Оператор контейнера-цистерни (переносної цистерни) - юридична або фізична особа, на ім'я якої зареєстрований контейнер-цистерна (переносна цистерна).

Пакет - оболонка, що використовується одним вантажовідправником для об'єднання однієї або декількох упаковок в окрему одиницю з метою полегшення вантажно-розвантажувальних операцій.

Перевезення навалом (насіпом) - перевезення неупакованих твердих речовин та виробів у транспортних засобах чи контейнерах. Цей термін не поширюється на упаковані вантажі та речовини, що перевозяться в цистернах.

Перевізник небезпечного вантажу - юридична або фізична особа, яка здійснює перевезення небезпечного вантажу.

Переносна цистерна - цистерна для комбінованих перевезень, що має місткість понад 450 л і складається з корпусу із сервісним обладнанням, необхідним для перевезення небезпечних речовин. Ця цистерна має бути здатною завантажуватися і розвантажуватися без зняття конструкційного обладнання. Вона повинна забезпечувати завантаження, перевантаження та розвантаження в наповненому стані.

Повне завантаження - будь-який вантаж одного вантажовідправника, при перевезенні якого транспортний засіб чи великий контейнер завантажується тільки цим вантажем і всі операції із завантаження чи розвантаження якого здійснюються відповідно до інструкцій вантажовідправника або вантажодержувача.

Тара - ємність, необхідна для розміщення речовини.

Тара аварійна - спеціальна тара, в якій містяться пошкоджені упаковки та упаковки, що мають дефекти, а також небезпечні вантажі, що просочились чи просипались.

Тара багаторазового використання - тара, яка була перевірена та визнана такою, що не має дефектів, які можуть вплинути на її здатність витримувати експлуатаційні іспити.

Тара комбінована - тара, що складається із зовнішньої (транспортної) тари та вкладених в неї однієї чи декількох одиниць внутрішньої тари.

Тара неочищена - тара, що містить залишки небезпечних вантажів.

Температура спалаху - найнижча температура рідини, при якій її пари утворюють легкозаймисту суміш із повітрям.

Транспортний засіб-батарея - спеціалізований транспортний засіб з комплектом елементів, з'єднаних між собою колектором та стаціонарно встановлених на транспортній одиниці. Елементами транспортного засобу-батареї вважаються балони, трубки, зв'язки балонів, барабани під тиском, а також цистерни, призначені для перевезення газів 2-го класу небезпеки, місткістю понад 450 л.

Транспортна одиниця - состав, що складається з автотранспортного засобу та зчепленого з ним причепа, або тільки автотранспортний засіб, до якого не причеплено причіп.

Транспортний засіб EX/II або EX/III - транспортний засіб, призначений для перевезення вибухових речовин та виробів.

Транспортний засіб FL - транспортний засіб, призначений для перевезення рідин з температурою спалаху не вище 61 град.С або

легкозаймистих газів у контейнерах-цистернах чи переносних цистернах, або багатоеlementних газових контейнерах місткістю понад 3 куб.м, у вбудованих чи знімних цистернах місткістю понад 1 куб.м, а також транспортний засіб-батарея місткістю понад 1 куб.м, призначений для перевезення легкозаймистих газів.

Транспортний засіб ОХ - транспортний засіб, призначений для перевезення стабілізованого пероксиду водню чи стабілізованого водного розчину пероксиду водню з масовою часткою пероксиду водню більш ніж 60% (клас небезпеки 5.1 N ООН 2015) у контейнерах-цистернах чи переносних цистернах місткістю понад 3 куб.м, а також у вбудованих цистернах чи знімних цистернах місткістю понад 1 куб.м. { Абзац пункту 1.6 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

Транспортний засіб АТ - транспортний засіб, окрім транспортних засобів FL чи ОХ, призначений для перевезення небезпечних вантажів у контейнерах-цистернах чи переносних цистернах, або багатоеlementних газових контейнерах місткістю понад 3 куб.м, а також у вбудованих цистернах чи знімних цистернах місткістю понад 1 куб.м, а також транспортний засіб-батарея місткістю понад 1 куб.м, окрім транспортних засобів-батарей типу FL.

Упаковка - вантаж, що складається з тари, великогабаритної тари, посудини для газів, контейнера середньої вантажопідйомності для масових вантажів та їх вмісту, підготовлений для відправлення.

Фумігація - газация, знищення шкідників та збудників хвороб рослин отруйними парами та газами.

Цистерна - корпус, включаючи його сервісне і конструкційне обладнання. Коли термін "цистерна" використовується окремо, він означає контейнер-цистерну, переносну цистерну, знімну цистерну та вбудовану цистерну, включаючи цистерни, що є елементами транспортних засобів-батарей чи багатоеlementних газових контейнерів;

навантажувач - будь-яке підприємство, що здійснює навантаження небезпечних вантажів у транспортний засіб чи великий контейнер; { Пункт 1.6 доповнено абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

пакувальник - будь-яке підприємство, що заповнює небезпечними вантажами тару, уключаючи великогабаритну тару і контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів, і, у разі потреби, готує упаковку для перевезення; { Пункт 1.6 доповнено абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

узгодження маршруту - дозвіл Державтоінспекції Міністерства внутрішніх справ України на рух транспортних засобів конкретними вулицями та дорогами, який обумовлює недопущення проїзду через комерційні або житлові райони, екологічно чутливі райони, промислові зони з небезпечними об'єктами або дорогами, що становлять серйозну фізичну небезпеку для учасників руху; вимоги щодо руху та стоянки під час несприятливих погодних умов, землетрусів, аварій, страйків, громадських безпорядків або військових дій; обмеження на рух транспортних засобів у певні дні тижня або року. { Пункт 1.6 доповнено абзацом згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

1.7. Положення Правил не поширюється на:

а) термінові перевезення небезпечних вантажів, які здійснюються з метою рятування людей або захисту навколишнього середовища, за умови, що вжито всіх належних заходів до забезпечення повної безпеки таких перевезень і про здійснення таких перевезень повідомлено Державтоінспекцію МВС України;

б) перевезення машин або механізмів, не зазначених у переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ (ECE/TRANS/175 (Vol. I), які містять небезпечні вантажі у внутрішньому або експлуатаційному устаткуванні цих машин або механізмів; { Підпункт "б" пункту 1.7 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

в) газу, які містяться в паливних баках транспортного засобу, що здійснює перевезення, і призначені для забезпечення тяги або для функціонування будь-якого устаткування транспортного засобу (наприклад холодильного);

г) газу, що містяться в обладнанні, яке використовується для експлуатації транспортного засобу (наприклад у вогнегасниках, шинах, навіть якщо вони перевозяться як запасні частини або вантаж);

г) окиснювальні газу та задушливі газу, які перевозяться в посудинах чи резервуарах за умови, що тиск газу в посудині чи резервуарі при температурі 15 град.С не перевищує 200 кПа (2 бар) та що під час перевезення газ цілком перебуває в газоподібному стані. Сюди включаються будь-які види посудин та резервуарів, що, наприклад, є частиною машин та приладів;

д) газу, що містяться в харчових продуктах чи напоях;

е) рідке паливо, яке міститься в паливних баках транспортного засобу, що здійснює перевезення, і призначене для забезпечення тяги або для функціонування будь-якого обладнання транспортного засобу. Загальна місткість вбудованих паливних баків не повинна перевищувати 1500 л на одну транспортну одиницю, а місткість бака, встановленого на причепі, не повинна перевищувати 500 л. У переносних паливних ємностях (наприклад каністрах) можна перевозити не більше 60 л палива на одну транспортну одиницю. Ці обмеження не поширюються на транспортні засоби рятувальних служб;

є) перевезення речовин, які упаковані в обмежених кількостях, за умови виконання вимог до упаковки та їх маркування, викладених у главі 3.4 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)).

1.8. До перевезення небезпечних вантажів в упаковках без перевищення максимальних кількостей на транспортну одиницю, що вказані в додатку 1 до цих Правил, застосовуються вимоги таких розділів Правил:

розділ 2 "Підготовка небезпечного вантажу до перевезення";

розділ 3 "Маркування упаковок";

розділ 4 "Способи перевезення небезпечних вантажів", пункти 4.3.7 та 4.3.8;

розділ 5 "Загальні вимоги до транспортних одиниць та їх обладнання", підпункт а) пункту 5.2 (незалежно від дати реєстрації транспортних засобів);

розділ 7 "Підготовка водіїв та інших осіб, обов'язки яких пов'язані з автомобільними перевезеннями небезпечних вантажів", підрозділ 7.2;

розділ 9 "Перевізні документи", підпункти "а", "г" та "е" пункту 9.1; { Абзац шостий пункту 1.8 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

розділ 11 "Завантаження, розвантаження та оброблення небезпечних вантажів", крім пунктів 11.18-11.21;

розділ 13 "Вимоги до екіпажу транспортного засобу, що здійснює перевезення небезпечних вантажів", пункт 13.6;

розділ 14 "Нагляд за транспортними засобами, що перевозять небезпечні вантажі";

розділ 15 "Обов'язки учасників перевезень у сфері забезпечення безпеки дорожнього перевезення небезпечних вантажів";

розділ 16 "Контроль за дорожнім перевезенням небезпечних вантажів".

2. Підготовка небезпечного вантажу до перевезення

2.1. Небезпечні вантажі перед початком перевезення повинні бути класифіковані та віднесені до одного з класів (підкласів) небезпеки. При цьому визначається додаткова небезпека, а для речовин класів небезпеки 3, 4.1 (крім самореактивних речовин), 4.2, 4.3, 5.1, 6.1, 8 та 9 ще й група упаковки. Для вибухових речовин додатково визначається група сумісності.

2.2. Відповідно до конкретних найменувань та властивостей для речовин або виробів згідно з переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I) визначається номер ООН, клас (підклас) небезпеки, вид додаткової небезпеки та група упаковки.

Якщо вироби або речовина не зазначені конкретно за найменуванням у переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I), вони повинні бути класифіковані за результатами випробувань.

Термін класифікації хімічної речовини не повинен перевищувати визначеного технологією.

{ Пункт 2.2 із змінами, внесеними згідно з *Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006* }

2.3. Класифікація здійснюється вантажовідправником.

2.4. Вироби або речовини упаковуються згідно з інструкціями з упакування, наданими в пунктах 4.1.4.1-4.1.4.3 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)) з урахуванням особливих та спеціальних вимог, якщо не передбачається інший спосіб перевезення. Тара чи контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів, використання яких не дозволено інструкціями з упакування, не повинні використовуватись для перевезення тієї чи іншої речовини або виробу, за винятком випадків, коли це дозволено на підставі тимчасового відступу, погодженого країнами-учасницями ДОПНВ відповідно до розділу 1.5.1 додатка А до ДОПНВ.

Упаковки, що не зазначені у вищевказаних інструкціях, можуть використовуватись для внутрішніх перевезень за згодою компетентних органів за умови відповідності вимогам стандартів.

2.5. Небезпечні вантажі упаковуються в тару, включаючи контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів, та великогабаритну тару, яка має бути досить міцною, щоб витримати удари та навантаження, які виникають під час перевезення, у тому числі при перевантаженнях, а також при будь-якому переміщенні з піддону або вилученні з пакета з метою подальшої ручної або механізованої обробки. Тара, включаючи контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів та великогабаритну тару, повинна мати таку конструкцію та зачинятися таким чином, щоб запобігати будь-якому витoku вмісту, що може виникнути за звичайних умов перевезення в результаті вібрації, зміни температури, вологості або тиску. На зовнішній поверхні упаковок не повинно бути залишків небезпечних речовин.

2.6. Компоненти тари (включаючи контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів та великогабаритну тару), що знаходяться в безпосередньому контакті з небезпечними вантажами:

а) не повинні піддаватися впливу цих небезпечних вантажів;

б) не повинні викликати небезпечних ефектів або вступати в хімічні реакції з небезпечними вантажами;

в) у разі необхідності мають забезпечуватись відповідним внутрішнім покриттям або їхня внутрішня поверхня повинна бути відповідним чином оброблена.

2.7. При наповненні тари (включаючи контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів) рідинами необхідно залишати досить вільного простору для запобігання витоків або деформації тари в результаті розширення рідини через зміну температури навколишнього середовища під час перевезення. Ступінь наповнення не повинна перевищувати значень, визначених згідно з пунктом 4.1.1.4 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)).

2.8. Різні небезпечні вантажі або небезпечні вантажі разом з іншими вантажами можуть упаковуватися сумісно в комбіновану тару, якщо сумісне упаковування дозволяється відповідно до положень ДОПНВ ([994_217](#)) та за умов виконання пункту 4.1.10 додатка А до ДОПНВ або підпункту 1.1.4.2.1 б) додатка А до ДОПНВ, якщо дорожнє перевезення здійснюється до морського або повітряного чи після них. { Пункт 2.8 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006 }

2.9. Небезпечні вантажі не повинні бути в одній і тій самій зовнішній тарі або великогабаритній тарі разом з іншими вантажами, у тому числі небезпечними, якщо вони можуть вступати один з одним в небезпечну реакцію та викликати:

а) займання та (або) виділення значної кількості тепла;

б) виділення легкозаймистих, задушливих, токсичних та (або) окиснювальних газів;

в) утворення корозійних речовин;

г) утворення нестійких речовин.

2.10. Внутрішня тара повинна укладатися в зовнішню тару в такий спосіб, щоб за звичайних умов перевезення не стався її розрив, прокол або витік її вмісту в зовнішню тару. Ламка внутрішня тара або внутрішня тара, що легко пробивається, - така, як скляна, фарфорова, керамічна тощо, має укладатись у зовнішню тару з використанням відповідних прокладних матеріалів. Будь-який витік вмісту не повинен істотно погіршувати захисні властивості прокладних матеріалів або зовнішньої тари.

2.11. Тара, що використовується для небезпечних вантажів, повинна відповідати вимогам ДОПНВ ([994_217](#)) (стандартів).

2.12. Кожна одиниця тари, у тому числі контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів та великогабаритна тара, за винятком внутрішньої тари в комбінованій тарі, повинна відповідати типу конструкції, випробуваному та затвердженому згідно з вимогами, викладеними в главах 6.1-6.6 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)), і мати належне маркування.

2.13. Тара перед наповненням та пред'явленням до перевезення перевіряється вантажовідправником і не повинна мати слідів корозії, забруднення та інших ушкоджень. Тара, призначена для багаторазового використання, з появою ознак зменшення міцності не повинна використовуватись для перевезень або має бути відновлена таким чином, щоб бути здатною витримати іспити за типом конструкції. При цьому вона повинна мати належне маркування відповідно до підпунктів 6.1.3.3 - 6.1.3.4 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)). { Пункт 2.13 із змінами, внесеними згідно з Наказом

Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

2.14. Ушкоджені упаковки та упаковки, що мають дефекти, а також небезпечні вантажі, що просочились чи розсипались, можуть перевозитись в аварійній тарі, випробуваній та маркованій згідно з вимогами пункту 6.1.5.1.11 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)). Аварійна тара може використовуватись тільки в тому разі, якщо ушкодження упаковок сталося під час перевезення.

2.15. Відповідальність за правильну класифікацію, маркування небезпечного вантажу, маркування та придатність власної тари до перевезення небезпечного вантажу несе вантажовідправник.

3. Маркування упаковок

3.1. На кожну упаковку з небезпечними вантажами повинен наноситись номер ООН, який відповідає вмісту упаковки. Перед цим номером проставляються літери "UN" - у разі міжнародних перевезень або "ООН" - у разі внутрішніх перевезень. Якщо упаковка відсутня, маркування наноситься на сам виріб або на його опору, транспортно-завантажувальне обладнання чи пристрій для його зберігання та запускання.

3.2. На кожну упаковку, що містить вантажі 1-го класу небезпеки, додатково наноситься належне відвантажувальне найменування. Це найменування повинно відповідати вимогам розділу 3.1.2 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)), наноситись українською мовою, а при виконанні міжнародних перевезень дублюватись англійською, французькою або німецькою мовами, якщо міжнародними договорами не передбачено інше.

3.3. Аварійна тара додатково маркується словом "АВАРІЙНА".

3.4. На контейнерах середньої вантажопідйомності для масових вантажів місткістю понад 450 л маркування повинно наноситись на дві протилежні бічні стінки.

3.5. Всі маркувальні написи на упаковці повинні бути:

- а) чітко видимими та розбірливими;
- б) здатними витримати вплив будь-яких погодних умов без істотного зменшення їх якості.

3.6. Крім зазначених у цьому розділі маркувань, на упаковки, тару та вироби може наноситись додаткове маркування згідно з вимогами відповідних нормативних документів.

3.7. У разі перевезення небезпечних вантажів на упаковки повинні наноситись знаки небезпеки, вказані для цих вантажів у переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I)). { Пункт 3.7 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

3.8. Знаки небезпеки повинні за кольором, символами та загальною формою відповідати зразкам, наведеним у додатку 2 до цих Правил.

3.9. Усі знаки небезпеки на упаковках:

- а) повинні розміщуватись з одного боку, якщо розміри упаковки дають змогу це зробити, а на упаковках з вантажами 1-го класу небезпеки - поруч з відповідним відвантажувальним найменуванням;

б) повинні бути розміщені таким чином, щоб їх нічого не затуляло і не загороджувало та забезпечувалося вільне їх бачення;

в) якщо вимагається нанесення кількох знаків небезпеки, вони повинні бути розміщені поруч один біля одного.

3.10. Якщо упаковка має неправильну геометричну форму або малі розміри, які не дозволяють належним чином розмістити на ньому знаки небезпеки, дозволяється їх наносити за допомогою надійно закріпленої етикетки або в інший спосіб.

3.11. На контейнерах середньої вантажопідйомності для масових вантажів місткістю понад 450 л знаки небезпеки повинні розміщуватись на двох протилежних стінках.

3.12. Кожна упаковка або транспортний пакет, які містять матеріали 7-го класу небезпеки, повинні мати на двох протилежних зовнішніх боках знаки небезпеки зразка N 7A, 7B або 7C залежно від категорії упаковки або пакета, а в разі необхідності – додатковий знак небезпеки зразка N 7E. Ці вимоги не стосуються звільнених упаковок 7-го класу небезпеки та пакетів, що містять такі упаковки.

3.13. Знак небезпеки N 11 наноситься на протилежних боках упаковок, що містять рідини чи охолоджені скраплені гази в емностях з невидимими зовні затворами або вентиляційними отворами, а також на протилежних боках емностей (без зовнішньої тари), обладнаних вентиляційними отворами.

3.14. На пакет наноситься маркування та знаки небезпеки відповідно до всіх небезпечних вантажів, що містяться в ньому, за винятком випадків, коли знаки та маркування, нанесені на упаковки, що знаходяться в цьому пакеті, добре видимі зовні. Якщо для різних упаковок потрібні лише один напис або один знак небезпеки, їх досить нанести один раз.

3.15. Якщо в упаковці знаходяться два чи більше небезпечних вантажів, воно позначається відповідними знаками небезпеки та маркувальними написами для кожного з вантажів. Знак додаткової небезпеки не наноситься у випадках, коли знак основної небезпеки вже вказує на цю небезпечну властивість вантажу.

3.16. Неочищена тара з-під небезпечного вантажу повинна бути маркована і позначена знаками небезпеки так само, як і в наповненому стані.

3.17. Знаки небезпеки, за винятком знака небезпеки N 11, повинні мати форму квадрата, повернутого на 45 град., з мінімальними розмірами 100x100 мм. Паралельно кромці знака на відстані 5 мм від неї по всьому периметру повинна бути смуга того ж кольору, що і зображений символ. Знак небезпеки N 11 повинен мати форму прямокутника, який має розмір 148x210 мм. Розміри знаків небезпеки залежно від розмірів упаковок можуть бути зменшені за умови їх чіткої видимості.

У верхній частині знаків небезпеки, за винятком знака N 11, зображується символ небезпеки відповідного класу. На знаках небезпеки для вантажів підкласів 1.4, 1.5 та 1.6 замість символу небезпеки вказується номер відповідного підкласу.

У нижньому куті на знаках небезпеки вказується:

а) для вантажів класів небезпеки 1, 2, 3, 5.1, 5.2, 7, 8 і 9 – відповідний номер класу;

б) для вантажів класів небезпеки 4.1, 4.2 та 4.3 - тільки цифра "4";

в) для вантажів класів небезпеки 6.1 та 6.2 - тільки цифра "6".

Крім того, на знаках небезпеки для вантажів підкласів 1.1, 1.2 та 1.3 у нижньому куті знака додатково вказується номер підкласу та літера групи сумісності речовини або виробу, а для вантажів підкласів 1.4, 1.5 та 1.6 - літера групи сумісності.

На знаках небезпеки, крім знаків для матеріалів 7-го класу небезпеки, під символом небезпеки може бути текст із вказівкою виду небезпеки та запобіжних заходів, які слід приймати при обробленні вантажу.

Символи небезпеки, текст та цифри, що наносяться на знаках небезпеки, повинні бути чорного кольору на всіх знаках небезпеки, крім:

а) знака небезпеки для 8-го класу, де текст (якщо він є) та номер класу небезпеки повинні бути білого кольору;

б) знаків небезпеки з цілком зеленим, червоним або синім тлом, де вони можуть бути білого кольору.

3.18. Небезпечні вантажі, упаковані в комбіновану тару чи на лотках, обгорнуті в термоусадочний матеріал або у плівку, максимальна кількість яких не перевищує зазначеної для відповідного вантажу в додатку 3 до цих Правил, повинні мати чітке та довговічне маркування з такими даними:

а) номером ООН, який відповідає вмісту упаковки, якщо в упаковці міститься лише один небезпечний вантаж;

б) літерами "LQ" або номерами ООН, які відповідають вмісту упаковки, якщо в одній упаковці знаходиться декілька вантажів з різними номерами ООН.

Перед номерами ООН мають стояти літери "UN" - у разі міжнародних перевезень або "OON" - у разі внутрішніх перевезень.

3.19. Маркування, зазначене в пункті 3.18, наноситься посередині квадрата розміром 100x100 мм, повернутого на 45 град. Залежно від розміру упаковки розміри маркування можуть бути зменшені за умови, що воно залишиться чітким та розбірливим.

3.20. У випадках дорожнього перевезення небезпечного вантажу перед наступним морським, залізничним або повітряним чи після них упаковки можуть бути марковані та позначені знаками небезпеки згідно з вимогами нормативних документів, які регламентують перевезення небезпечних вантажів цими видами транспорту.

4. Способи перевезення небезпечних вантажів

4.1. Для перевезення небезпечних вантажів потрібно обов'язкове визначення способу перевезення.

4.2. Якщо великий контейнер відповідає вимогам, що застосовуються до кузовів транспортних засобів, передбачених у цій частині та в частині 6 цих Правил для конкретних вантажів, то до кузова транспортного засобу, на який завантажено такий контейнер, зазначені вимоги можуть не застосовуватись.

4.3. Перевезення в упаковках

4.3.1. В упаковках, контейнерах середньої вантажопідйомності для масових вантажів і великогабаритній тарі можуть перевозитись тільки ті речовини та вироби, для яких такий спосіб перевезення допускається положеннями ДОПНВ ([994_217](#)).

4.3.2. Упаковки можуть завантажуватись (якщо не передбачено інше) у:

- а) закриті транспортні засоби чи закриті контейнери;
- б) криті брезентом транспортні засоби чи криті брезентом контейнери;
- в) відкриті транспортні засоби чи відкриті контейнери.

4.3.3. У закритих або критих брезентом транспортних засобах чи контейнерах перевозяться упаковки з тарою, виготовленою з чутливих до вологи матеріалів, а також упаковки, що містять такі небезпечні вантажі:

- а) самореактивні речовини (клас небезпеки 4.1);
- б) речовини, здатні до самозаймання (клас небезпеки 4.2);
- в) речовини, що виділяють легкозаймисті гази при стиканні з водою (клас 4.3);
- г) органічні пероксиди (клас небезпеки 5.2);

{ Підпункт "Г" пункту 4.3.3 виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

4.3.4. Упаковки, що містять вибухові речовини, повинні перевозитись тільки в транспортних засобах ЕХ/ІІ та ЕХ/ІІІ. Причепи (за винятком напівпричепів), які відповідають вимогам, що висуваються до транспортних засобів ЕХ/ІІ або ЕХ/ІІІ, можуть буксируватися автотранспортними засобами, що не відповідають цим вимогам. Вибір типу транспортного засобу залежить від кількості вантажу, що перевозиться, яка обмежується з розрахунку на одну транспортну одиницю відповідно до положень пункту 4.3.6 цих Правил.

4.3.5. При перевезенні сипких та порошкоподібних речовин, піротехнічних засобів 1-го класу небезпеки, які мають класифікаційні коди 1.1С, 1.1D, 1.1G, 1.3С та 1.3G, а також піротехнічних засобів у контейнері його підлога повинна мати неметалеву поверхню або покриття.

4.3.6. Загальна маса нетто вибухової речовини (для вибухових виробів загальна маса нетто вибухової речовини, що міститься у всіх виробих), що перевозиться на одній транспортній одиниці, не повинна перевищувати зазначених у таблиці 1 цих Правил показників.

Таблиця 1

Максимально допустима маса нетто (кг) вибухової речовини на одну транспортну одиницю

Транспортна одиниця	Підклас	Класи небезпеки					Класи небезпеки	Порожня неочищена тара
		1.1	1.2	1.3	1.4	1.5 і 1.6		
ЕХ/ІІ	Група 1.1А	Окрім 1.1А			Окрім 1.4S			
	сумісності	1.1А			1.4S			
ЕХ/ІІ		6,25	1000	3000	5000	15000	Не	

								обмежується
обмежується								
EX/III	18,75	16000	16000	16000	16000	Не		16000 Не
								обмежується
обмежується								

В разі сумісного завантаження в одну транспортну одиницю речовин і виробів різних підкласів 1-го класу, весь вантаж розглядається як вантаж, що належить до найбільш небезпечного підкласу (в такому порядку: 1.1, 1.5, 1.2, 1.3, 1.6, 1.4). При цьому маса нетто вибухових речовин групи сумісності S не враховується.

При перевезенні речовин підкласу 1.5D разом з речовинами або виробами підкласу 1.2, весь вантаж розглядається як вантаж підкласу 1.1.

4.3.7. Закриті транспортні засоби та контейнери, в яких перевозяться упаковки, що містять стиснені або зріджені гази чи розчинений під тиском ацетилен, обладнуються вентиляцією.

4.3.8. Органічні пероксиди та самореактивні речовини, які вимагають регулювання температури, повинні перевозитись без перевищення контрольної температури, включаючи завантаження, розвантаження, а також будь-які проміжні зупинки. Методи регулювання температури зазначені в спеціальному положенні V8 глави 7.2 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)).

4.3.9. Кількість самореактивних речовин класу 4.1 або органічних пероксидів класу 5.2, що перевозиться на одній транспортній одиниці, не повинна перевищувати зазначених у таблиці 2 цих Правил показників.

Таблиця 2

Максимально допустима кількість (кг) самореактивних речовин класу 4.1 та органічних пероксидів класу 5.2 на одну транспортну одиницю

Органічні пероксиди або самореактивні речовини	Максимальна кількість на одну транспортну одиницю
Речовини типу В, що не вимагають регулювання температури	1000 та 5000 кг, якщо у верхній частині вантажного простору є вентиляція і теплоізоляція транспортної одиниці виконана з жароміцного матеріалу
Речовини типу С, що не вимагають регулювання температури	10000
Речовини типів D, E або F, що не	20000

вимагають	
регулювання	
температури	

Речовини типу В, що	1000 або 5000 кг, якщо теплоізоляція транспортної одиниці виконана з жароміцного матеріалу
вимагають	
регулювання	
температури	

Речовини типу С, що	5000 або 10000 кг, якщо теплоізоляція транспортної одиниці виконана з жароміцного матеріалу
вимагають	
регулювання	
температури	

Речовини типів D, E або F, що	20000
вимагають	
регулювання	
температури	

4.3.10. В разі сумісного перевезення на одній транспортній одиниці декількох речовин не повинні перевищуватись наведені в таблиці 2 цих Правил граничні значення, а загальна кількість умісту не повинна перевищувати 20000 кг.

4.4. Перевезення небезпечних речовин або виробів навалом (насіпом).

4.4.1. Небезпечні речовини або вироби можуть перевозитись навалом (насіпом) у транспортних засобах та контейнерах лише в тому випадку, якщо вони конкретно зазначені в додатку 4 до цих Правил. Неочищена порожня тара також може перевозитись навалом.

4.4.2. Під час перевезення навалом (насіпом) необхідно вжити відповідних заходів до запобігання висипанню або витоків небезпечної речовини. Завантаження транспортних засобів з ушкодженими кузовами або ушкоджених контейнерів забороняється.

4.4.3. До конструкції транспортних засобів і контейнерів, в яких допущено перевезення навалом (насіпом) небезпечних речовин та виробів, застосовуються додаткові вимоги відповідно до додатка 4 до цих Правил.

4.5. Перевезення в цистернах

4.5.1. Небезпечні речовини можуть перевозитись у вбудованих цистернах (автоцистернах), знімних цистернах, транспортних засобах-батареях, переносних цистернах, контейнерах-цистернах та багатоелементних газових контейнерах лише у тому разі, якщо це передбачається положеннями ДОПНВ ([994_217](#)).

4.5.2. Цистерни повинні завантажуватися тільки тими небезпечними вантажами, до перевезення яких вони допущені і які при контакті з матеріалами корпусу цистерни, прокладок та обладнання не можуть вступати з ними в небезпечну реакцію, утворювати небезпечні продукти або значно знижувати міцність матеріалу.

4.5.3. Хімічно нестійкі речовини допускаються до перевезення тільки тоді, коли вжито всіх необхідних заходів до запобігання їх небезпечному розкладанню, перетворенню чи полімеризації під час перевезення.

4.5.4. Ступінь наповнення рідинами вбудованих цистерн, переносних цистерн, контейнерів-цистерн, знімних цистерн не повинен перевищувати граничних значень, викладених у главах 4.2-4.4 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)).

4.5.5. Якщо корпуси цистерн, призначених для перевезення рідин, не поділені за допомогою перегородок чи хвилезаспокоювачів на відсіки максимальною місткістю 7500 л, вони мають наповнюватись або понад 80% або менше ніж 20% їх ємності.

4.5.6. У разі завантаження речовини в нагрітому стані температура зовнішньої поверхні цистерни, за винятком отворів та їхніх запірних пристроїв чи теплоізоляції, під час перевезення не повинна перевищувати 70 град.С.

4.5.7. Переносні цистерни, контейнери-цистерни, багатоеlementні газові контейнери повинні завантажуватись на транспортний засіб таким чином, щоб бути захищеними обладнанням транспортного засобу або власним обладнанням від бокових чи поздовжніх ударів та від перекидання. Якщо конструкція зазначених цистерн, включаючи сервісне обладнання, може витримати удари і є стійкою до перекидання, то в подібному захисті немає потреби.

4.5.8. Не допускаються залишки небезпечних вантажів на зовнішній поверхні завантажених та порожніх цистерн.

4.5.9. З'єднувальні трубопроводи між зв'язаними корпусами цистерн транспортної одиниці та гнучкі шланги для наповнення і спорожнення, які не з'єднані з корпусом постійним кріпленням, під час перевезення повинні бути порожніми.

4.5.10. Речовини, здатні вступити в небезпечну реакцію одна з одною, не повинні перевозитись у суміжних відсіках цистерн, за винятком випадків, коли між цими відсіками є перегородка, товщина якої не менша за товщину стінок самої цистерни. Небезпечними реакціями вважаються:

- а) займання та (або) виділення значної кількості тепла;
- б) виділення легкозаймистих, задушливих, токсичних та (або) окиснювальних газів;
- в) утворення корозійних речовин;
- г) утворення нестійких речовин;
- г) небезпечне підвищення тиску.

4.5.11. Речовини, здатні вступити в небезпечну реакцію одна з одною, можуть перевозитись у відсіках однієї й тієї ж цистерни, якщо ці відсіки розмежовуються незаповненим простором чи порожнім відсіком, розміщеним між завантаженими відсіками.

4.5.12. Всі елементи транспортного засобу-батареї або багатоеlementного газового контейнера при перевезенні повинні містити тільки один і той же газ.

4.5.13. Порожні неочищені цистерни допускаються до перевезення на тих же умовах, що і в наповненому стані.

4.5.14. Корпуси цистерн, елементи транспортних засобів-батарей та багатоеlementних газових контейнерів, призначені для перевезення небезпечних вантажів та їх обладнання, повинні періодично перевірятися. Порядок проведення перевірок встановлюється Державтоінспекцією МВС України та Міністерством транспорту та зв'язку України. Періодичність перевірок та перелік операцій, що виконуються під час перевірок, зазначені в таблиці 3 цих Правил. Крім цього, періодичність та перелік можуть визначатись ДНАОП 0.00-1.07 - 94 "Правила будови та безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском" (затверджені наказом Держнаглядохоронпраці України від [18.10.94](#) N 104).

Таблиця 3

Вимоги до періодичних випробувань цистерн

Найменування цистерни	Максимальний термін між випробуваннями	Перелік операцій, які повинні виконуватись при перевірках
1	2	3
Переносні цистерни для речовин класів небезпеки 3-9 та неохолоджених скраплених газів	5 років	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Гідравлічне випробування
Переносні цистерни для охолоджених скраплених газів	2,5 року	Внутрішній та зовнішній огляд цистерни та її фітингів(1) Випробування на герметичність Перевірка задовільного функціонування всього сервісного обладнання
Переносні цистерни для охолоджених скраплених газів	2,5 року	Зовнішній огляд цистерни та її фітингів Випробування на герметичність Перевірка задовільного функціонування всього сервісного обладнання Зняття показань вакуумметра, якщо він є
Вбудовані цистерни Знімні цистерни Транспортні засоби-батареї, елементами яких є цистерни	6 років	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Гідравлічне випробування під тиском(2)
Контейнери-цистерни Багатоелементні газові контейнери, елементами яких є цистерни	3 роки	Випробування на герметичність корпусу разом з його устаткуванням та перевірка задовільного функціонування всього обладнання
Контейнери-цистерни Багатоелементні газові контейнери, елементами яких є цистерни	5 років	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Гідравлічне випробування під тиском(2)
Контейнери-цистерни Багатоелементні газові контейнери, елементами яких є цистерни	2,5 року	Випробування на герметичність корпусу разом з його устаткуванням та перевірка задовільного функціонування всього обладнання
Вбудовані цистерни, знімні цистерни, а також транспортні засоби-батареї, елементами яких є цистерни для речовин з ООН: 1008, 1017,	3 роки	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Перевірка задовільного функціонування всього обладнання Гідравлічне випробування під тиском(2)

1048, 1050, 1053, 1067, 1076, 1079		
-----	-----	-----
Контейнери-цистерни та багатоелементні газові контейнери, елементами яких є цистерни для речовин з ООН: 1008, 1017, 1048, 1050, 1053, 1067, 1076, 1079	2,5 року	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Перевірка задовільного функціонування всього обладнання Гідравлічне випробування під тиском(2)
-----	-----	-----
Вбудовані цистерни, знімні цистерни, а також транспортні засоби-батареї, елементами яких є цистерни для охолоджених скраплених газів	Після шести років експлуатації, а потім через кожні 12 років	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Перевірка задовільного функціонування всього обладнання. Гідравлічне випробування під тиском(2)
	6 років	Випробування на герметичність
-----	-----	-----
Контейнери-цистерни та багатоелементні газові контейнери, елементами яких є цистерни для охолоджених скраплених газів	Після восьми років експлуатації, а потім через кожні 12 років(3)	Зовнішній огляд Внутрішній огляд Перевірка задовільного функціонування всього обладнання Гідравлічне випробування під тиском(2)
-----	-----	-----
Транспортні засоби-батареї Багатоелементні газові контейнери	5 років	Випробування на герметичність при максимальному робочому тискові Зовнішній огляд конструкції, елементів і сервісного обладнання без демонтажу(4)
-----	-----	-----

(1) Внутрішній огляд переносних цистерн, призначених для перевезення тільки однієї речовини, може не проводитись або замінятись іншими випробуваннями чи процедурами перевірки, визначеними компетентним органом або уповноваженою організацією.

(2) За погодженням з компетентним органом гідравлічне випробування під тиском корпусів цистерн, призначених для перевезення порошкоподібних і гранульованих речовин, може не проводитись або замінятись випробуваннями на герметичність. Для цистерн з вакуумною ізоляцією випробування та перевірка внутрішнього стану можуть замінятись випробуваннями на герметичність та вимір вакууму.

(3) На вимогу компетентного органу між періодичними перевірками додатково може проводитись випробування на герметичність.

(4) Елементи і трубопроводи повинні піддаватися випробуванням з періодичністю, встановленою інструкцією з упакування Р200, наведеною в пункті 4.1.4.1 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)), чи іншими нормативними документами.

{ Пункт 4.5.14 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006 }

4.5.15. Забороняється наповнювати вбудовані цистерни, знімні цистерни, контейнери-цистерни, переносні цистерни, транспортні засоби-батареї та багатоелементні газові контейнери, а також надавати їх для перевезення після закінчення терміну дії останньої періодичної перевірки. Але цистерни, що були наповнені до закінчення цього терміну, можуть перевозитись у строк не більше трьох місяців після закінчення терміну дії цього останнього періодичного випробування.

Порожні неочищені вбудовані цистерни, знімні цистерни, транспортні засоби-батареї, переносні цистерни, контейнери-цистерни та багатоелементні газові контейнери можуть перевозитись після закінчення терміну їх чергового випробування тільки для проходження перевірок.

4.5.16. У разі виявлення будь-якого небезпечного дефекту цистерна вилучається з експлуатації і знову допускається до неї лише після усунення цього дефекту і проходження випробувань.

4.5.17. Якщо в результаті ремонту, зміни конструкції чи дорожньо-транспортної пригоди виникають сумніви щодо цілісності корпусу цистерни та працездатності її обладнання, проводиться позачергова спеціальна перевірка.

4.5.18. Випробування та перевірки здійснюються експертом уповноваженого компетентного органу. За результатами видаються відповідні свідоцтва з обов'язковим переліком речовин, що можуть бути допущені до перевезення в цій цистерні.

4.6. Винятки

4.6.1. У разі якщо вантаж внаслідок його хімічних, фізичних та біологічних властивостей не може бути допущений до перевезення жодним з вищезазначених способів або вимоги цих Правил не можуть бути виконані, Державтоінспекцією МВС України у конкретному випадку допускається відхилення від вимог цих Правил за умови надання висновку уповноваженого органу у галузі екології про можливість такого перевезення. У цьому висновку обов'язково вказуються необхідні заходи щодо забезпечення безпеки перевезення. У разі необхідності надається висновок інших компетентних органів.

4.6.2. Допуск до перевезення небезпечного вантажу з відхиленням від вимог цих Правил видається в письмовій формі. { Пункт 4.6.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

5. Загальні вимоги до транспортних одиниць та їх обладнання

5.1. Транспортна одиниця, завантажена небезпечними вантажами, не повинна включати більше одного причепа або напівпричепа.

5.2. На транспортних одиницях, що перевозять небезпечні вантажі, мають бути такі засоби пожежегасіння:

а) на кожній транспортній одиниці має бути не менш як один переносний вогнегасник для гасіння пожеж класів А, В і С ємністю 2 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого відповідного вогнегасного складу), придатний для гасіння пожежі у двигуні, якщо транспортний засіб не обладнано автоматичним або стаціонарним пристроєм для такого гасіння, або в кабіні транспортної одиниці;

б) на транспортних одиницях, дозволена максимальна маса яких з вантажем становить понад 7,5 т, - один або більше переносних вогнегасників для гасіння пожеж класів А, В і С сукупною ємністю 12 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого

відповідного вогнегасного складу), принаймні один із яких має мінімальну ємність 6 кг;

в) на транспортних одиницях, дозволена максимальна маса яких з вантажем становить понад 3,5 т, але не більше 7,5 т, - один або більше переносних вогнегасників для гасіння пожеж класів А, В і С сукупною ємністю 8 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого відповідного вогнегасного складу) і принаймні один із яких має мінімальну ємність 6 кг; { Підпункт "в" пункту 5.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006 }

г) на транспортних одиницях, дозволена максимальна маса яких з вантажем становить 3,5 т або менше, - один або більше переносних вогнегасників для гасіння пожеж класів А, В і С сукупною ємністю 4 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого відповідного вогнегасного складу).

Значення ємності вогнегасника (ів), необхідного (их) відповідно до підпункту 5.2а цих Правил, може бути відняте від значення мінімальної сукупної ємності вогнегасників, необхідних відповідно до підпунктів б), в) чи г).

5.3. На транспортних одиницях, що перевозять небезпечні вантажі і зареєстровані до 31 грудня 2002 р., мають бути такі засоби пожежегасіння:

а) не менш як один переносний вогнегасник ємністю 2 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого відповідного вогнегасного складу), придатний для гасіння пожежі у двигуні, якщо транспортний засіб не обладнано автоматичним або стаціонарним пристроєм для такого гасіння, або в кабіні транспортної одиниці та який при його використанні для гасіння вантажу, що зайнявся, перешкоджає поширенню пожежі, дозволяючи боротися з нею;

б) не менш як один переносний вогнегасник ємністю 6 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого відповідного вогнегасного складу), придатний для гасіння шин та гальм, які зайнялись, або вантажу та який при його використанні для гасіння пожежі в двигуні або кабіні транспортної одиниці перешкоджає поширенню пожежі.

На транспортних засобах, дозволена максимальна маса яких з вантажем становить 3,5 т або менше, може бути лише один переносний вогнегасник ємністю 2 кг сухого порошку (чи еквівалентної кількості іншого відповідного вогнегасного складу).

5.4. Положення пункту 5.2 цих Правил застосовуються до всіх транспортних одиниць, що перевозять небезпечні вантажі після 31 грудня 2007 р.

5.5. Конструкція вогнегасників повинна запобігати виділенню токсичних газів вогнегасних речовин, що в них містяться, як у звичайних умовах перевезення, так і під впливом температури, що виникає при пожежі.

5.6. Переносні вогнегасники повинні бути опломбовані, мати маркування про відповідність стандарту та напис, що вказує дату закінчення терміну придатності.

5.7. Вогнегасники повинні встановлюватися на транспортних одиницях так, щоб в будь-який час бути легко доступними для екіпажу транспортного засобу, а також щоб бути захищеними від впливу погодних умов з метою уникнення зниження їх експлуатаційної надійності.

5.8. Кожна транспортна одиниця, що здійснює перевезення небезпечних вантажів, в обов'язковому порядку укомплектовується таким обладнанням:

а) не менш як одним противідкотним упором на кожний транспортний засіб; при цьому противідкотний упор має відповідати вимогам РСТ УССР 1804-87;

б) не менш як двома конусами із світловідбивною поверхнею, миготливими ліхтарями жовтого кольору з автономним живленням або знаками аварійної зупинки, що відповідають стандарту;

в) жилетами оранжевого кольору із світловідбивними елементами та переносними ліхтарями для кожного члена екіпажу;

г) засобами захисту органів дихання при перевезенні газів, які мають токсичні властивості, або виробів, що містять такі гази;

ґ) засобами індивідуального захисту та обладнанням, необхідними для прийняття додаткових та спеціальних заходів у разі аварії та надзвичайної ситуації, зазначеними в письмових інструкціях (аварійній картці).

6. Вимоги, що стосуються базових транспортних засобів

6.1. Базові транспортні засоби ЕХ/ІІ, ЕХ/ІІІ, FL, ОХ та АТ, допущені до перевезення небезпечних вантажів, повинні відповідати вимогам цього розділу.

Вимоги, які застосовуються для конкретних типів транспортних засобів, визначаються згідно з таблицею 4 (рубрикація, подана в таблиці, відповідає рубрикації тексту розділу).

Таблиця 4

Вимоги, що стосуються базових транспортних засобів ЕХ/ІІ, ЕХ/ІІІ, АТ, FL та ОХ

ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ	ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ					ПРИМІТКА	
	ЕХ/ІІ	ЕХ/ІІІ	АТ	FL	ОХ		
6.2	ЕЛЕКТРООБЛАДНАННЯ						
6.2.1	Електропроводка		X	X*	X	X	* Застосовується для транспортних засобів типу АТ, які перевозять контейнери-цистерни, цистерни, що переносяться чи багатоелементні газові контейнери, які вперше зареєстровані після 30 червня 1997 року. З 1 січня 2005 року застосовуватиметься до всіх транспортних засобів типу АТ, які перевозять контейнери-цистерни, цистерни, що переносяться чи багатоелементні газові контейнери

6.2.2	Головний перемикач акумуляторної батареї							
6.2.2.1			X		X			
6.2.2.2			X		X			
6.2.2.3					X			
6.2.2.4			X		X			
6.2.3	Акумуляторні батареї	X	X		X			
6.2.4	Електроланцюги, що постійно перебувають під напругою							
6.2.4.1					X			
6.2.4.2			X					
6.2.5	Електрообладнання, розміщене позаду кабіни автомобіля		X		X			
6.3	ГАЛЬМУВАННЯ							
6.3.1	Загальні положення	X	X	X	X	X		Застосовуються до всіх типів транспортних засобів, вперше зареєстрованих після 30 червня 1997 року
6.3.2	Антиблокувальна гальмівна система		X*	X*	X*	X*		* Застосовується до: - автотранспортних засобів дозволеною максимальною масою понад 16 т та причепів дозволеною максимальною масою понад 10 т, уперше зареєстрованих після червня 1993 року; - автотранспортних засобів, допущених до буксирування причепів дозволеною максимальною масою понад 10 т, уперше зареєстрованих після 30 червня 1995 року; - всіх транспортних засобів, допущених до перевезення небезпечних вантажів, починаючи з 1 січня 2010 року

								такими пристроями після 30 червня 1999 року. Відповідність цій вимозі є обов'язковою з 1 січня 2010 року для транспортних засобів, обладнаних такими пристроями до 1 липня 1999 року
6.4.6.2					X*			* Застосовується до транспортних засобів, обладнаних опалювальними пристроями після 30 червня 1999 року. З 1 січня 2010 року застосовується також до транспортних засобів, обладнаних такими пристроями раніше
6.4.6.5	Опалювальні пристрої	X	X					
6.4.7	Пристрій обмеження швидкості	X	X	X	X	X		Застосовується до всіх типів транспортних засобів з дозволеною максимальною масою понад 12 т, уперше зареєстрованих після 31 грудня 1987 року. Транспортні засоби, що не відповідають вимогам цього пункту, але відповідають вимогам заводів-виробників, як виняток можуть бути допущені Державтоінспекцією МВС України до внутрішніх перевезень небезпечних вантажів
6.4.8	Пристрої зчеплення причепів	X	X					

6.2. Електрообладнання

6.2.1. Електропроводка

6.2.1.1. Діаметр проводів живлення повинен бути досить великим для запобігання перегріву. Проводи повинні бути добре ізольовані. Всі електроланцюги, за винятком наведених нижче,

повинні бути захищені плавкими запобіжниками чи автоматичними вимикачами заводського виготовлення.

Запобіжники та автоматичні вимикачі не застосовуються в електроланцюгах, що з'єднують:

а) акумуляторну батарею з системою холодного пуску та зупинки двигуна;

б) акумуляторну батарею із генератором;

в) генератор з блоком плавких запобіжників або вимикачів;

г) акумуляторну батарею зі стартером двигуна;

ґ) акумуляторну батарею з корпусом електричної або електромагнітної системи, що вимикає зносостійку гальмівну систему;

д) акумуляторну батарею з електричним механізмом, що служить для підйому осі балансира.

6.2.1.2. Електропроводка надійно закріплюється та прокладається таким чином, щоб проводи були добре захищені від механічного та термічного впливу. Не захищені запобіжниками електроланцюги повинні бути якомога коротші.

6.2.2. Головний перемикач акумуляторної батареї

6.2.2.1. Головний перемикач акумуляторної батареї, що служить для розмикання електричних ланцюгів, повинен розміщуватись якомога ближче до акумуляторної батареї.

6.2.2.2. Пристрій управління головним перемикачем акумуляторної батареї має встановлюватись у кабіні водія в легкодоступному для водія місці. Крім того, він має бути помітним. Цей пристрій захищається від випадкового спрацювання за допомогою захисного кожуха, подвійного вимикача тощо. Додатково можуть встановлюватись інші пристрої управління головним перемикачем акумуляторної батареї, які мають належне маркування та захищені від випадкового спрацювання.

6.2.2.3. Головний перемикач акумуляторної батареї повинен мати кожух зі ступенем захисту IP65 відповідно до міжнародного стандарту МЕК 529.

6.2.2.4. З'єднання електричних контактів з перемикачем повинно мати ступінь захисту IP54. Це не є необхідним, якщо контакти знаходяться в захисному кожусі, яким може слугувати відсік акумуляторної батареї. У цьому випадку досить захистити контакти від короткого замикання, ізолювавши їх, наприклад, за допомогою гумового ковпачка.

6.2.3. Акумуляторні батареї

Виводи акумуляторних батарей повинні бути електроізолювані або закриті ізолюючою кришкою акумуляторного відсіку. Якщо акумуляторні батареї розміщені не під капотом автомобіля, вони повинні встановлюватись у спеціальному відсіку, що має вентиляцію.

6.2.4. Електропроводка, що постійно перебуває під напругою

6.2.4.1. Частина електрообладнання, у тому числі з'єднувальні проводи, що можуть залишатись під напругою при роз'єднаних контактах головного перемикача акумуляторної батареї, повинні бути розраховані на використання в небезпечній зоні.

6.2.4.2. З'єднання електрообладнання з головним перемикачем акумуляторної батареї, що перебувають під постійною напругою, повинні бути захищені від перегріву за допомогою плавких запобіжників, автоматичних вимикачів, обмежувачів струму тощо заводського виготовлення.

6.2.5. Електрообладнання, розміщене позаду кабіни водія

6.2.5.1. Електрообладнання, розміщене позаду кабіни водія, повинно бути сконструйованим, виготовленим та захищеним таким чином, щоб у звичайних умовах експлуатації транспортного засобу, а також у разі удару чи деформації виключалась можливість займання або короткого замикання.

6.2.5.2. Електропроводка (крім проводів датчиків антиблокувальної гальмівної системи), розміщена позаду кабіни водія, повинна бути захищена від ударів, стирання та зносу при звичайних умовах експлуатації транспортного засобу. Приклади захисту електропроводів наведені в додатку 5 до цих Правил.

6.2.5.3. Забороняється використання освітлювальних пристроїв (ламп розжарювання), що мають нарізні цоколі.

6.2.5.4. Електричні з'єднання між автомобілями та причепами повинні мати ступінь захисту IP54 відповідно до міжнародного стандарту МЕК 529 та конструкцію, яка унеможливує випадкове роз'єднання.

6.3. Гальмівна система

6.3.1. Загальні положення

Автотранспортні засоби та причепа, призначені для перевезення небезпечних вантажів, крім технічних положень, зазначених у цих Правилах, мають відповідати всім відповідним технічним вимогам ДСТУ UN/ECE R 13-09: 2002 "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження транспортних засобів категорій М, N і O стосовно гальмування" (міжнародних Правил N 13 ЄЕК) з дотриманням зазначених у ньому термінів застосування.

6.3.2. Антиблокувальна гальмівна система

6.3.2.1. Автотранспортні засоби з максимальною вагою понад 16 т або допущені до буксирування причепа максимальною вагою понад 10 т обладнуються антиблокувальною гальмівною системою категорії 1 відповідно до ДСТУ UN/ECE R 13-09: 2002 "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження транспортних засобів категорій М, N і O стосовно гальмування" (додатка 13 до міжнародних Правил N 13 ЄЕК).

6.3.2.2. Причепа максимальною вагою понад 10 т повинні бути обладнані антиблокувальною гальмівною системою категорії А згідно з ДСТУ UN/ECE R 13-09: 2002 "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження транспортних засобів категорій М, N і O стосовно гальмування" (додатком 13 до міжнародних Правил N 13 ЄЕК).

6.3.2.3. Антиблокувальна гальмівна система повинна запобігати блокуванню коліс транспортного засобу, що рухається зі швидкістю понад 15 км/год. Ця вимога не застосовується до тієї частини гальмівної системи, що керується зносостійкою гальмівною системою, яка функціонує за рахунок гальмування двигуном.

6.3.2.4. У разі відмови антиблокувальної системи комплексні чи комбіновані сповільнювачі, що використовуються у зносостійкій гальмівній системі, повинні автоматично вимикатися.

6.3.3. Зносостійка гальмівна система

6.3.3.1. Зносостійка гальмівна система призначена для обмеження швидкості транспортного засобу на довгому спуску без використання робочої, аварійної чи стоянкової гальмівної системи. Вона може виконуватись у вигляді одного пристрою або комбінації кількох пристроїв, які можуть керуватися автономно.

6.3.3.2. Автотранспортні засоби, що мають максимальну вагу понад 16 т, або такі, що допущені до буксирування причепа максимальною вагою понад 10 т, повинні бути обладнані зносостійкою гальмівною системою, яка відповідає таким вимогам:

а) зносостійка гальмівна система повинна бути розрахована на кілька стадій ефективності, у тому числі нижню, розраховану на порожній транспортний засіб. Якщо зносостійка гальмівна система автотранспортного засобу функціонує за рахунок гальмування двигуном, то вважається, що різні передавальні числа забезпечують різні стадії ефективності;

б) експлуатаційні характеристики зносостійкої гальмівної системи повинні відповідати вимогам ДСТУ UN/ECE R 13-09: 2002

"Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження транспортних засобів категорій М, N і O стосовно гальмування" (додатка 5 до міжнародних Правил N 13 ЄЕК) (випробування типу II А) для транспортного засобу, дозволена максимальна маса якого складається із власної максимальної ваги в завантаженому стані та ваги причепа в завантаженому стані і при цьому не перевищує 44 т. Якщо експлуатаційні характеристики зносостійкої гальмівної системи транспортного засобу не відповідають цим вимогам, він може зчеплюватись тільки з причепом, на якому встановлена така система, та за умови обладнання пристроєм керування зносостійкою гальмівною системою причепа.

6.3.3.3. Зносостійка гальмівна система, якою обладнуються причепа, повинна відповідати вимогам ДСТУ UN/ECE R 13-09: 2002 "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження транспортних засобів категорій М, N і O стосовно гальмування" (додатка 5 до міжнародних Правил N 13 ЄЕК) та вимогам цих Правил.

6.3.4. Аварійна гальмівна система причепа

6.3.4.1. Причіп обладнується ефективною системою гальмування чи його утримання в разі розриву зчеплення.

6.3.4.2. Причіп обладнується ефективним гальмівним пристроєм, який діє на всі колеса, приводиться в дію за допомогою робочих гальм транспортного засобу-тягача та забезпечує автоматичну зупинку причепа в разі розриву зчеплення.

6.4. Запобігання небезпеці виникнення пожежі

6.4.1. Кабіна транспортного засобу

6.4.1.1. Для виготовлення кабіни водія повинні використовуватися слабозаймисті матеріали.

6.4.1.2. Якщо кабіна водія виготовлена із займистих матеріалів, позаду неї встановлюється екран з металу чи іншого незаймистого матеріалу, ширина якого повинна бути не менше ширини цистерни. Усі вікна в задній стінці кабіни чи в екрані повинні бути герметично зачинені та виготовлені з вогнетривкого безосколкового скла з вогнетривкими рамами. Крім цього, між цистерною і кабіною чи екраном має залишатись понад 150 мм вільного простору.

6.4.2. Паливні баки

Паливні баки транспортного засобу розміщуються так, щоб у разі будь-якого витоку паливо стікало на землю, не потрапляючи на нагріті частини транспортного засобу чи вантаж.

Паливні баки з бензином обладнуються ефективною полум'явідбивною заслінкою, яка захищає отвір наливної горловини, або пристроєм, що герметично зачиняє горловину бака.

6.4.3. Двигун

Двигун транспортного засобу обладнується та розміщується таким чином, щоб не створювати небезпеки для вантажу внаслідок перегріву чи займання. У варіанті транспортних засобів EX/II та EX/III використовується двигун із займанням від стиску.

6.4.4. Система випуску відпрацьованих газів

Усі елементи системи випуску відпрацьованих газів розміщуються чи захищаються так, щоб не створювати небезпеки для вантажу внаслідок перегріву чи займання. Частини системи випуску відпрацьованих газів, розміщені безпосередньо під паливним баком (дизельне паливо), повинні віддалятися від нього мінімум на 100 мм або відокремлюватись теплозахисним екраном.

6.4.5. Зносостійка гальмівна система

Транспортні засоби, обладнані зносостійкою гальмівною системою, розміщеною за задньою стінкою кабіни водія та здатною нагріватись при експлуатації, обладнуються надійно закріпленим теплозахисним екраном, який встановлюється між цією системою та цистерною або вантажем таким чином, щоб не відбувалось будь-якого

нагріву стінки цистерни або вантажу. Крім того, цей теплозахисний екран повинен захищати гальмівну систему від будь-якого, у тому числі аварійного, витоку або викиду речовини, що перевозиться.

6.4.6. Опалювальні пристрої

6.4.6.1. Опалювальні пристрої та їх система випуску відпрацьованих газів мають конструюватись, розміщуватись, захищатись чи закриватись у такий спосіб, щоб уникнути будь-якої небезпеки перегріву та займання вантажу. Ця вимога вважається виконаною, якщо паливний резервуар і система випуску відпрацьованих газів цих пристроїв задовольняють вимоги, установлені для паливних баків і систем випуску відпрацьованих газів транспортних засобів.

6.4.6.2. Опалювальні пристрої повинні відключатись:

а) вручну - з кабіни водія;

б) після вимкнення двигуна транспортного засобу (у цьому разі опалювальний пристрій може бути знову ввімкнений вручну водієм);

в) після приведення в дію на транспортному засобі насоса для завантаження (розвантаження) небезпечних вантажів.

6.4.6.3. Допускається робота опалювальних пристроїв у режимі інерції після їх відключення. Після вимкнення двигуна або ввімкнення насоса подача повітря в камеру згоряння повинна бути припинена за допомогою відповідних засобів після циклу роботи в режимі інерції протягом не більше 40 с. Дозволяється використовувати лише ті опалювальні пристрої, теплообмінник яких витримує скорочений цикл роботи в режимі інерції протягом 40 с при звичайних умовах їх експлуатації.

6.4.6.4. Опалювальні пристрої повинні вмикатись тільки вручну.

6.4.6.5. Використання опалювальних пристроїв, що працюють на газоподібному паливі, забороняється.

6.4.7. Пристрій обмеження швидкості

Механічні транспортні засоби, які здійснюють міжнародні перевезення та дозволена максимальна маса яких становить понад 12 т, обладнуються пристроєм обмеження швидкості до 90 км/год. відповідно до положень міжнародних Правил N 89 ЄЕК "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження: I. Транспортних засобів стосовно обмеження їх максимальної швидкості; II. Транспортних засобів стосовно встановлення пристроїв обмеження швидкості (ПОШ) офіційно затвердженого типу; III. Пристроїв обмеження швидкості (ПОШ)".

6.4.8. Пристрої зчеплення причепів

Пристрої зчеплення причепів з автотягачами повинні відповідати вимогам ДСТУ UN/ECE R 55-00: 2002 "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження механічних деталей зчіпних пристроїв составів транспортних засобів" (міжнародних Правил N 55 ЄЕК).

6.5. Додаткові вимоги до транспортних засобів EX/II та EX/III

6.5.1. Матеріали, що використовуються в конструкції кузовів транспортних засобів

У конструкції кузовів забороняється використовувати матеріали, здатні утворювати небезпечні сполуки з вибуховими речовинами та виробами, що перевозяться.

6.5.2. Опалювальні пристрої, призначені для обігріву вантажного відділення транспортних засобів

6.5.2.1. Опалювальні пристрої повинні відповідати вимогам пунктів 6.4.6.1, 6.4.6.4, 6.4.6.5 цих Правил та таким вимогам:

а) вимикач може бути встановлений за межами кабіни водія в легкодоступному місці;

б) пристрої можуть вимикатись із зовнішнього боку вантажного відділення;

в) теплообмінник за звичайних умов експлуатації може мати цикл роботи в режимі інерції понад 40 с.

6.5.2.2. Не дозволяється встановлювати опалювальні пристрої в кузовах транспортних засобів. Паливні баки, джерела живлення, повітрязабірники та вихлопні труби, що використовуються для функціонування опалювального пристрою, не повинні встановлюватись у вантажному відділенні, отвір для випуску нагрітого повітря не повинен перекриватися вантажем, упаковки не повинні нагріватися вище 50 град.С.

6.5.3. Транспортні засоби ЕХ/ІІ

Транспортні засоби ЕХ/ІІ проектується та виготовляються так, щоб захистити вибухові речовини та вироби від впливу кліматичних умов. Вони можуть бути закритого типу або криті брезентом чи іншим аналогічним матеріалом. Матеріал покриття повинен не промокати, бути міцним до розриву, важкозаймистим і під час перевезення натягнутим таким чином, щоб перекривати борти з усіх боків не менш ніж на 200 мм і утримуватись у такому положенні за допомогою запірної пристрою. Вантажне відділення закритих транспортних засобів не повинно мати вікон, а всі отвори повинні мати щільні двері або кришки, що зачиняються.

6.5.4. Транспортні засоби ЕХ/ІІІ

Транспортні засоби повинні бути закритого типу. Поверхні, що стикаються з вантажем, включаючи передню стінку, виготовляються суцільними. Ізоляційні властивості та жароміцність кузова мають бути аналогічними ізоляційним властивостям та жароміцності перегородки, яка складається із зовнішньої металевої стінки та вогнетривкої деревини завтовшки 10 мм. В іншому разі кузов конструюється таким чином, щоб протягом 15 хвилин від початку пожежі, яка може статися під час експлуатації транспортного засобу, полум'я не проникло через його стінки та внутрішню поверхню кузова не нагрілась вище 120 град.С. Усі двері обладнуються запірними пристроями та конструюються в такий спосіб, щоб забезпечити їх закриття з перекриванням один одного.

6.5.5. Вантажне відділення та двигун

Двигун транспортного засобу повинен знаходитись попереду вантажного відділення. Розміщення двигуна під вантажним відділенням допускається за умови, що тепло при його роботі не створює небезпеки для вантажу та не нагріває внутрішню поверхню вантажного відділення вище 80 град.С.

6.5.6. Вантажне відділення та інші елементи конструкції транспортних засобів

Конструкція транспортних засобів ЕХ/ІІ та ЕХ/ІІІ повинна забезпечувати захист внутрішньої поверхні вантажного відділення від нагріву вище 80 град.С.

6.5.7. Електрообладнання

Номинальна напруга не повинна перевищувати 24В. Електрообладнання, розміщене у вантажному відділенні, повинно бути пилонепроникним (зі ступенем захисту ІР54 або рівноцінним ступенем захисту). У разі перевезення небезпечних вантажів 1-го класу небезпеки групи сумісності J, воно повинно мати ступінь захисту не менше ІР65 (наприклад, вибухонебезпечна оболонка ЕЕхd).

6.6. Додаткові вимоги, що стосуються конструкції кузовів транспортних засобів, призначених для перевезення небезпечних вантажів в упаковках (окрім транспортних засобів ЕХ/ІІ та ЕХ/ІІІ), а також для перевезення небезпечних твердих речовин навалом (насіпом)

6.6.1. Опалювальні пристрої, призначені для обігріву вантажного відділення транспортних засобів, мають відповідати таким вимогам:

а) вимикач може бути встановлений за межами кабіни водія в легкодоступному місці;

б) пристрої можуть вимикатись із зовнішнього боку вантажного відділення;

в) теплообмінник за звичайних умов експлуатації може мати цикл роботи в режимі інерції понад 40 с.

6.6.2. На транспортних засобах, призначених для перевезення небезпечних вантажів, для яких застосовуються знаки небезпеки зразків 1, 1.4, 1.5, 1.6, 3, 4.1, 4.3, 5.1 або 5.2, паливні баки, джерела живлення, повітрязабірники та вихлопні труби, що використовуються для функціонування опалювального пристрою, не повинні встановлюватись у вантажному відділенні. Забороняється перекривати вантажем отвір для випуску нагрітого повітря. Опалювальні пристрої, встановлені у вантажних відділеннях, повинні мати таку конструкцію, яка б унеможливила займання вантажу та його нагрів вище 50 град.С.

6.7. Додаткові вимоги до транспортних засобів типів FL, OX та AT

6.7.1. Вимоги, що стосуються цистерн

Вбудовані цистерни, знімні цистерни, контейнери-цистерни, переносні цистерни, елементи транспортних засобів-батарей, багатоелементних газових контейнерів мають відповідати відповідним вимогам частини 6 додатка А до ДОПНВ (994_217) та вимогам інших нормативних документів.

6.7.2. Кріплення

Кріплення цистерн до транспортного засобу повинні бути такими, щоб витримувати статичні та динамічні навантаження, що виникають при звичайних умовах перевезення. Для автоцистерн, транспортних засобів-батарей і транспортних засобів, які перевозять знімні цистерни, навантаження розраховуються згідно з вимогами ДОПНВ (994_217).

6.7.3. Заземлення транспортних засобів типу FL

Металеві автоцистерни, автоцистерни, виготовлені з армованих волоконм пластмас типу FL, та елементи транспортних засобів-батарей типу FL повинні з'єднуватись із шасі транспортного засобу не менш як одним електричним кабелем. При цьому необхідно уникати будь-якого контакту, що здатний викликати електрохімічну корозію.

6.7.4. Стійкість автоцистерн до перекидання

6.7.4.1. Ширина опори на ґрунт, яка визначається відстанню між зовнішніми точками контакту з ґрунтом правої і лівої шин однієї осі, має становити не менше 90% від висоти центру ваги завантаженої автоцистерни. Для завантаженого напівпричепа навантаження на осі не повинно перевищувати 60% повної ваги тягача із завантаженим напівприцепом.

6.7.4.2. Автоцистерни місткістю понад 3 куб.м, які реєструються вперше, призначені для перевезення небезпечних рідин або небезпечних вантажів в розплавленому стані та були випробувані під тиском менш ніж 4 кгс/кв.см, повинні відповідати вимогам ДСТУ UN/ECE R 111-00: 2002 "Єдині технічні приписи щодо офіційного затвердження автоцистерн категорій N і O стосовно стійкості до перекидання" (міжнародних Правил N 111 ЄЕК) по відношенню до поперечної стійкості.

6.7.5. Захист автоцистерн, транспортних засобів-батарей, транспортних засобів, які перевозять знімні цистерни ззаду

Зазначені транспортні засоби повинні обладнуватись ззаду по всій ширині цистерни захисним бампером. Відстань між задньою

стілкою цистерни або арматури (кран, клапан, вимірвальні прилади тощо), що стикається з небезпечною речовиною та задньою частиною бампера, повинна становити не менше 100 мм.

Вимога обладнання транспортного засобу захисним бампером не поширюється на транспортні засоби з цистерною-самоскидом, яка розвантажується через задню стінку, а задня арматура корпусу таких цистерн обладнана засобами, що забезпечують той самий захист, що й бампер.

6.7.6. Опалювальні пристрої

6.7.6.1. Опалювальні пристрої повинні відповідати вимогам пунктів 6.4.6.1, 6.4.6.4 цих Правил та таким вимогам:

а) вимикач може бути встановлений за межами кабіни водія в легкодоступному місці;

б) пристрої можуть вимикатись із зовнішнього боку вантажного відділення;

в) теплообмінник за звичайних умов експлуатації може мати цикл роботи в режимі інерції понад 40 с.

Крім цього, опалювальні пристрої, встановлені на транспортних засобах типу FL, мають відповідати вимогам пунктів 6.4.6.2 та 6.4.6.3 цих Правил.

6.7.6.2. На транспортних засобах, призначених до перевезення небезпечних вантажів, для яких застосовуються знаки небезпеки зразків 3, 4.1, 4.3, 5.1 або 5.2, паливні баки, джерела живлення, повітрязабірники та вихлопні труби, що використовуються для функціонування опалювального пристрою, повинні мати таку конструкцію, яка б унеможливила займання вантажу та його нагрів вище 50 град.С.

6.7.7. Електрообладнання

6.7.7.1. Будь-які додаткові елементи електрообладнання транспортних засобів типу FL та їх модифікацій повинні відповідати вимогам, які, залежно від речовин, що будуть перевозитися, застосовуються до електричного обладнання відповідної групи і відповідного діапазону температур.

6.7.7.2. Електрообладнання транспортних засобів типу FL, розміщене у вибухонебезпечних зонах, має бути розраховане на експлуатацію в таких зонах та мати відповідний ступінь захисту.

6.8. Додаткові вимоги до транспортних засобів, призначених для перевезення самореактивних речовин класу небезпеки 4.1 та органічних пероксидів класу небезпеки 5.2, що вимагають регулювання температури

Ізотермічні транспортні засоби, транспортні засоби-льодовики та транспортні засоби-холодильники, призначені для перевезення самореактивних речовин класу небезпеки 4.1 та органічних пероксидів класу небезпеки 5.2, що вимагають регулювання температури, повинні відповідати таким вимогам:

а) конструкція та обладнання повинні забезпечувати підтримання температури у вантажному відділенні не вище контрольної температури, приписаної для речовини, що перевозиться. Загальний коефіцієнт теплопередачі не повинен перевищувати 0,4 Вт/кв.мК;

б) пари речовин чи холодоагента не повинні проникати в кабіну водія;

в) кабіна водія обладнується пристроєм, який дозволяє водію постійно контролювати температуру у вантажному відділенні;

г) якщо при перевезенні небезпечного вантажу у вантажному відділенні може зрости тиск, воно має обладнуватись вентиляційними отворами чи клапанами, які не повинні створювати перешкоди для охолодження;

г) для експлуатації холодильного обладнання повинні використовуватись тільки спеціальні незаймісті холодоагенти;

д) конструкція холодильної установки транспортного засобу-холодильника повинна передбачати можливість функціонування в автономному режимі незалежно від роботи двигуна транспортного засобу.

6.9. Винятки

Транспортні засоби, що не відповідають вимогам, поданим у цьому розділі, але відповідають вимогам Правил дорожнього руху, інструкцій заводів-виробників, техніки безпеки і протипожежним нормам, задовольняють умови безпечного перевезення небезпечних вантажів, можуть бути допущені до перевезення небезпечних вантажів до 31 грудня 2007 р.

7. Підготовка водіїв та інших осіб, обов'язки яких пов'язані з автомобільними перевезеннями небезпечних вантажів

7.1. Підготовка водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі

7.1.1. Водії транспортних засобів, що здійснюють перевезення небезпечних вантажів, проходять базовий курс спеціальної підготовки, який повинен в обов'язковому порядку охоплювати щонайменше такі теми:

а) основні нормативні документи, що регламентують перевезення небезпечних вантажів;

б) загальні види небезпеки;

в) шкідливий вплив небезпечних речовин на навколишнє середовище;

г) превентивні заходи та заходи безпеки при різних видах небезпеки;

г) дії в разі аварій та пригод (надання першої медичної допомоги, забезпечення безпеки інших учасників дорожнього руху, використання захисного спорядження тощо);

д) маркування, знаки небезпеки (інформаційні табло) та інформаційні таблиці небезпечного вантажу (таблички оранжевого кольору);

е) вимоги до екіпажу транспортного засобу, що перевозить небезпечні вантажі;

є) призначення та використання технічного обладнання транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі;

ж) заборони на сумісне завантаження та заходи безпеки, пов'язані з сумісним завантаженням;

з) спеціальні вимоги до сумісного перевезення небезпечних вантажів та продуктів харчування, предметів споживання та кормів для тварин;

и) загальна інформація стосовно цивільної відповідальності;

і) особливості здійснення мультимодальних перевезень небезпечних вантажів;

і) обробка та укладання упаковок з небезпечними вантажами.

7.1.2. Водії транспортних засобів, що здійснюють перевезення небезпечних вантажів у вбудованих чи знімних цистернах місткістю понад 1 куб.м, водії транспортних засобів-батареї загальною місткістю понад 1 куб.м та водії транспортних засобів, що здійснюють перевезення небезпечних вантажів в контейнерах-цистернах, переносних цистернах та багатоеlementних газових контейнерах місткістю понад 3 куб.м, проходять, крім базового курсу, зазначеного в пункті 7.1.1 цих Правил, спеціалізований курс підготовки з перевезення в цистернах, який має охоплювати в обов'язковому порядку щонайменше такі теми:

а) поведінка транспортних засобів під час руху, включаючи переміщення вантажу;

б) спеціальні вимоги, що застосовуються до транспортних засобів;

в) системи наповнення та спорожнювання цистерн;

г) додаткові перевізні документи під час перевезення небезпечних вантажів у цистернах;

г) маркування про проведення випробувань;

д) маркування цистерн знаками небезпеки (інформаційними табло) та інформаційними таблицями небезпечного вантажу (табличками оранжевого кольору).

7.1.3. Водії транспортних засобів, що здійснюють перевезення речовин та виробів 1-го класу небезпеки, проходять, крім основного курсу, зазначеного в пункті 7.1.1 цих Правил, спеціалізований курс підготовки з перевезення речовин та виробів 1-го класу небезпеки, який має в обов'язковому порядку охоплювати щонайменше такі теми:

а) види небезпеки небезпечних вантажів 1-го класу;

б) спеціальні вимоги до сумісного завантаження небезпечних вантажів 1-го класу;

в) маркування транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі 1-го класу, знаками небезпеки (інформаційними табло) та інформаційними таблицями небезпечного вантажу (табличками оранжевого кольору).

7.1.4. Водії транспортних засобів, що здійснюють перевезення радіоактивних матеріалів 7-го класу небезпеки, проходять, крім основного курсу, зазначеного в пункті 7.1.1 цих Правил, спеціалізований курс підготовки з перевезення радіоактивних матеріалів 7-го класу небезпеки, який має в обов'язковому порядку охоплювати щонайменше такі теми:

а) види небезпеки радіоактивних матеріалів 7-го класу;

б) спеціальні вимоги до упаковки, обробки, сумісного завантаження та укладання радіоактивних матеріалів;

в) маркування транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі 7-го класу, знаками небезпеки (інформаційними табло) та інформаційними таблицями небезпечного вантажу (табличками оранжевого кольору);

г) спеціальні дії в разі аварій під час перевезення радіоактивних матеріалів.

7.1.5. Водію після закінчення спеціальної підготовки та вдалої здачі іспиту, що відповідає вимогам ДОПНВ ([994_217](#)), Державтоінспекцією МВС України видається свідоцтво про підготовку, що відповідає зразку, наведеному в додатку 6 до цих Правил.

7.1.6. Термін дії свідоцтва становить п'ять років. Термін дії свідоцтва продовжується на наступний п'ятирічний період, якщо власник свідоцтва протягом попереднього року, до завершення терміну дії його свідоцтва, пройшов курс перепідготовки та успішно склав іспит.

7.1.7. ДОПНВ-свідоцтво про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі, видане компетентним органом іншої держави-учасниці ДОПНВ ([994_217](#)), визнається дійсним протягом зазначеного в ньому терміну дії.

7.2. Підготовка інших осіб, обов'язки яких пов'язані з дорожнім перевезенням небезпечних вантажів

7.2.1. Особи, що займаються класифікацією, упакуванням небезпечних вантажів, нанесенням маркування чи знаків небезпеки на упаковки, підготовкою транспортних документів на небезпечні вантажі, пред'явленням та прийняттям небезпечних вантажів до перевезення, наповненням та спорожнюванням цистерн, завантаженням упаковок, що містять небезпечні вантажі, у транспортні засоби або їх вивантаженням із транспортних засобів, завантаженням або вивантаженням контейнерів, перевантаженням небезпечних вантажів, а також особи, іншим чином безпосередньо пов'язані з перевезенням

небезпечних вантажів, повинні пройти підготовку згідно з вимогами відповідних нормативних документів.

7.2.2. Після проходження підготовки особі видається відповідне свідоцтво. Перепідготовка персоналу, що бере участь у дорожньому перевезенні небезпечних вантажів, має проводитись у разі значних змін у нормативних документах.

8. Уповноважений (консультант) з питань безпеки перевезення небезпечних вантажів

8.1. Усі суб'єкти дорожнього перевезення небезпечних вантажів незалежно від форми власності повинні письмово призначити одного чи декількох уповноважених з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів (далі - уповноважений). У разі призначення кількох уповноважених їх обов'язки зазначаються письмово. Якщо власник підприємства або підприємець самостійно виконує функції уповноваженого, то в письмовому призначенні немає необхідності.

Уповноважений зобов'язаний вести записи про свою контрольну діяльність із зазначенням часу проведення контролю, прізвища, імені та по батькові підконтрольної особи і найменування підконтрольних технологічних операцій. Записи зберігаються протягом п'яти років.

8.2. Функції уповноваженого можуть виконуватись такими особами (за умови, що вони здатні виконувати обов'язки уповноваженого):

- а) керівником підприємства;
- б) працівником підприємства, що виконує інші обов'язки;
- в) особою, яка не працює на цьому підприємстві;
- г) підприємцем або власником підприємства.

8.3. У зв'язку з діяльністю підприємства, пов'язаною з перевезенням небезпечних вантажів, на уповноваженого покладаються такі функції:

- а) контроль за виконанням вимог, що регулюють перевезення небезпечних вантажів;
- б) негайне сповіщення про недоліки, які зменшують безпеку при перевезенні небезпечних вантажів, підприємця чи керівника підприємства;
- в) у межах діяльності підприємства забезпечення безпеки перевезення небезпечних вантажів;
- г) підготовка щорічного звіту з питань діяльності підприємства, пов'язаних із перевезенням небезпечних вантажів для адміністрації підприємства або, у разі необхідності, для Державтоінспекції МВС України та інших компетентних органів з перевезення небезпечних вантажів;
- г) забезпечення ідентифікації небезпечних вантажів, що перевозяться;
- д) перевірка при закупівлі транспортних засобів їх придатності до перевезення небезпечних вантажів;
- е) контроль при виборі субпідрядників або інших учасників операцій, пов'язаних з перевезенням небезпечних вантажів, їх здатності виконувати свої функції;
- е) перевірка придатності обладнання, що використовується для перевезення небезпечних вантажів чи для вантажно-розвантажувальних операцій;
- ж) перевірка наявності у робітників, які займаються перевезенням небезпечних вантажів, їх завантаженням та розвантаженням, письмових інструкцій виконання операцій;

з) проведення перевірок наявності на транспортних засобах документації, додаткового обладнання та їх відповідності існуючим нормам;

и) прийняття заходів щодо інформування робітників про небезпеку, пов'язану з перевезенням, завантаженням та розвантаженням небезпечних вантажів;

і) забезпечення належної підготовки робітників підприємства та провадження обліку такої підготовки;

ї) розслідування обставин аварій та порушень, що були скоєні або виявлені під час перевезення, завантаження чи розвантаження небезпечних вантажів;

й) прийняття необхідних заходів щодо запобігання аваріям та повторенню порушень.

8.4. Щорічний звіт, який складається уповноваженим, має містити:

а) перелік небезпечних вантажів, що відправляються, перевозяться або приймаються, поділених на класи;

б) кількість небезпечних вантажів, поділених на чотири категорії:

до 5 тонн;

від 5 до 50 тонн;

від 50 до 1000 тонн;

більше 1000 тонн;

в) кількість та аналіз аварій з небезпечними вантажами, для яких було складено звіт про аварію відповідно до додатка 7 до цих Правил;

г) інші відомості, необхідні для аналізу та оцінки стану безпеки перевезень небезпечних вантажів.

8.5. Щорічний звіт складається уповноваженим не пізніше шести місяців по закінченні року та на вимогу Державтоінспекції МВС України та інших компетентних органів з перевезення небезпечних вантажів подається для перевірки. Термін зберігання щорічного звіту становить п'ять років.

8.6. Звіт про аварію складається уповноваженим у разі аварії, у результаті якої небезпечні речовини потрапили в навколишнє середовище, чим завдані матеріальні збитки або постраждали люди.

8.7. Уповноважений має пройти відповідний курс підготовки і знати:

а) вимоги національного законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів, а також міжнародних конвенцій, угод та договорів;

б) класифікацію небезпечних вантажів (процедури класифікації розчинів та сумішей, структуру переліку небезпечних вантажів, класи безпеки і принципи їх класифікації, характер речовин та виробів, що перевозяться, їх фізичні, хімічні, токсикологічні властивості);

в) загальні вимоги до упаковок, великогабаритної тари, контейнерів середньої вантажопідйомності для масових вантажів, цистерн та контейнерів-цистерн тощо (типи, коди, маркування, виготовлення, порядок перевірки та іспитів);

г) маркувальні написи, знаки безпеки та інформаційні таблиці небезпечного вантажу (нанесення маркування та знаків безпеки, кріплення знаків безпеки та інформаційних таблиць небезпечного вантажу на транспортних засобах, цистернах тощо);

г) вимоги до перевізних документів та порядок їх заповнення (товаро-транспортний документ на небезпечні вантажі, письмові інструкції, свідоцтво про допущення транспортних засобів до

перевезення визначених небезпечних вантажів, ДОПНВ-свідоцтво про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі, копії міжнародних двосторонніх та багатосторонніх договорів, інші документи);

д) способи перевезення та можливі обмеження (перевезення повним завантаженням, контейнерні перевезення тощо);

е) вимоги до екіпажу транспортного засобу та його професійної підготовки;

є) заборони на сумісне завантаження та заходи безпеки, пов'язані з сумісним завантаженням;

ж) спеціальні вимоги до сумісного перевезення небезпечних вантажів та продуктів харчування, предметів споживання та кормів для тварин;

з) порядок перевезення небезпечних вантажів в обмежених кількостях;

и) вимоги до навантаження, розвантаження та закріплення вантажів (навантаження та розвантаження, ступінь наповнення, укладання);

і) очищення та (або) дегазація перед завантаженням та після розвантаження;

ї) вимоги до додаткового обладнання;

й) режими та умови перевезення небезпечних вантажів;

к) причини аварій, пов'язаних із перевезенням небезпечних вантажів, та їх наслідки.

8.8. Для виконання своїх функцій уповноважений повинен мати свідоцтво про відповідну підготовку, що відповідає зразку, наведеному в додатку 8 до цих Правил. Для отримання свідоцтва кандидат повинен скласти іспит у Державтоінспекції МВС України відповідно до ДОПНВ ([994_217](#)).

8.9. Термін дії свідоцтва становить п'ять років. Цей термін може бути продовжено на наступний п'ятирічний період, якщо власник свідоцтва протягом попереднього року, до завершення терміну його дії, пройшов курс перепідготовки та успішно склав іспит.

8.10. Свідоцтво про підготовку уповноваженого з питань безпеки перевезень небезпечних вантажів, видане компетентним органом іншої держави - учасниці ДОПНВ ([994_217](#)), визнається дійсним протягом зазначеного в ньому терміну дії.

8.11. Кожен суб'єкт перевезення небезпечних вантажів на вимогу Державтоінспекції МВС України та інших компетентних органів з перевезення небезпечних вантажів повинен надавати інформацію про свого уповноваженого.

9. Перевізні документи

9.1. Під час перевезення небезпечних вантажів на транспортній одиниці, крім перелічених у Правилах дорожнього руху, повинні знаходитись такі документи:

а) товаро-транспортний документ на небезпечні вантажі. Якщо кількість вантажів не дозволяє завантажити їх цілком в одну транспортну одиницю, то складаються окремі транспортні документи або робляться копії єдиного документа на кількість завантажених транспортних одиниць.

На вантажі, що не можуть завантажуватися сумісно в один і той же транспортний засіб у зв'язку із заборонами на їх сумісне завантаження, обов'язково виписуються окремі транспортні документи.

При виконанні міжнародних перевезень товаро-транспортний документ заповнюється офіційною мовою країни-відправника. Якщо ця мова не є англійською, німецькою чи французькою, то він дублюється однією із зазначених мов, якщо міжнародними договорами не передбачене інше;

б) свідоцтво про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів (зразок свідоцтва наведений у додатку 9 до цих Правил).

Свідоцтво виконується на стандартному форматі А4 (210x297 мм) і повинно бути білого кольору з рожевою діагональною смужкою.

У разі транспортних одиниць, які складаються із декількох транспортних засобів, свідоцтво видається на кожний транспортний засіб, що входить до складу транспортної одиниці.

Для транспортних засобів, що здійснюють міжнародні перевезення небезпечних вантажів та відповідають вимогам ДОПНВ ([994_217](#)), свідоцтво про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів видається тільки на транспортні засоби EX/II, EX/III, FL, OX та AT;

в) ДОПНВ-свідоцтво про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі (зразок ДОПНВ-свідоцтва наведений у додатку 6 до цих Правил);

г) письмові інструкції на випадок аварії або надзвичайних ситуацій.

Вантажовідправник забезпечує перевізника письмовими інструкціями, а в разі міжнародних перевезень – комплектом письмових інструкцій. При виконанні міжнародних перевезень інструкції складаються мовою, якою володіє водій, а також дублюються мовами країн відправлення, транзиту і призначення (формат письмових інструкцій наведений в додатку 10 до цих Правил).

Письмові інструкції зберігаються в кабіні транспортного засобу таким чином, щоб їх можна було легко дістати. Інструкції, які стосуються вантажів, що знаходяться на транспортній одиниці, повинні зберігатись окремо.

Відправник вантажу несе відповідальність за зміст письмових інструкцій та їх відповідність вантажу.

Перевізник несе відповідальність за те, щоб водії, які беруть участь у перевезенні, були ознайомлені зі змістом письмових інструкцій та належним чином їх виконували;

г) у разі здійснення міжнародних перевезень з тимчасовими відступами від вимог ДОПНВ ([994_217](#)) – витяг з тексту спеціального договору (спеціальних договорів), що були підписані Україною на підставі глави 1.5 додатка А до ДОПНВ;

д) узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу, видане Державтоінспекцією МВС України (зразок узгодження умов та режиму дорожнього перевезення небезпечного вантажу наведений у додатку 11 до цих Правил); { Підпункт "д" пункту 9.1 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

е) якщо дорожнє перевезення небезпечних вантажів у великому контейнері виконується перед морським – свідоцтво про завантаження контейнера, що видається відповідальною за завантаження контейнера особою чи організацією та складається відповідно до додатка 12 до цих Правил.

Свідоцтво про завантаження контейнера підписується особою, відповідальною за завантаження контейнера.

Свідоцтво про завантаження контейнера може бути включено в товаро-транспортний документ, у цьому разі в товаро-транспортному документі тільки вказується, що завантаження контейнера проведено у відповідності до встановлених на морському транспорті вимог, а

також надаються відомості про особу, відповідальну за завантаження контейнера;

є) інші документи, які є необхідні відповідно до положень будь-якого міжнародного договору України.

9.2. Товаро-транспортний(ні) документ(ти) на небезпечні вантажі повинен (повинні) містити таку інформацію щодо кожної небезпечної речовини, матеріалу чи виробу, що пред'являється до перевезення:

а) номер ООН, перед яким проставляються літери UN;

б) відповідне відвантажувальне найменування, визначене відповідно до розділу 3.1.2 додатка А до ДОПНВ (994_217) і в разі необхідності доповнене технічною, хімічною або біологічною назвою;

в) для речовин і виробів 1-го класу небезпеки: номер підкласу і буква групи сумісності та, якщо речовина чи виріб має додаткові види небезпеки, - номери зразків знаків небезпеки, вказаних для небезпечного вантажу в переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ (994_217) (ECE/TRANS/175 (Vol. I), що вказують на ці види небезпеки. Для речовин і виробів інших класів небезпеки: номери зразків знаків небезпеки, вказані для небезпечного вантажу в переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ (994_217) (ECE/TRANS/175 (Vol. I).

Номери зразків знаків небезпеки, що вказують на додаткові види небезпеки, повинні зазначатися в дужках;

{ Підпункт "в" пункту 9.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

г) група упаковки речовини чи виробу, якщо така визначена, перед якою можуть бути літери ГУ;

г) кількість та опис упаковок;

д) загальна кількість небезпечних вантажів (об'єм, маса брутто чи маса нетто залежно від конкретного випадку).

У разі перевезення небезпечних вантажів в обмежених кількостях загальна кількість небезпечних вантажів, що знаходяться на одній транспортній одиниці, повинна розраховуватись відповідно до положень додатка 1 до цих Правил;

е) найменування та адреса відправника вантажу;

є) найменування та адреса вантажоодержувача(чів);

ж) декларація, яка є необхідною відповідно до положень будь-якого міжнародного договору України.

Записи в товаро-транспортному документі повинні виконуватися в такій послідовності: номер ООН; відповідне відвантажувальне найменування; номери зразків знаків небезпеки (у випадку вантажів 1-го класу небезпеки - підклас та група сумісності і, якщо вимагається, номери зразків знаків небезпеки); група упаковки або відповідне відвантажувальне найменування; клас небезпеки (у випадку вантажів 1-го класу небезпеки - підклас та група сумісності і, якщо вимагається, номери зразків знаків небезпеки); номер ООН; група упаковки, наприклад: "UN 1230 МЕТАНОЛ, 3 (6.1), II" або "МЕТАНОЛ, 3 (6.1), UN 1230 II".

Розміщення інших елементів інформації та послідовність, у якій вони мають указуватись у транспортному документі, є факультативними.

Записи в транспортному документі повинні бути розбірливими.

9.3. Якщо перевозяться відходи, які містять небезпечні вантажі (за винятком радіоактивних відходів), то перед номером ООН ставиться слово "ВІДХОДИ", якщо воно не є частиною відповідного відвантажувального найменування, наприклад: "ВІДХОДИ, UN 1230 МЕТАНОЛ, 3 (6.1), II" чи: "ВІДХОДИ, UN 1993 ЛЕГКОЗАЙМИСТА РІДИНА,

Н.У.К. (толуол та етиловий спирт), 3, II".

9.4. У разі перевезення порожньої неочищеної тари, що містить залишки небезпечних вантажів будь-якого класу, крім класу 7, уключаючи порожні неочищені посудини для газів місткістю не більше 1000 л, залежно від конкретного випадку записи в транспортному документі мають включати такі слова, як "ПОРОЖНЯ ТАРА", "ПОРОЖНЯ ПОСУДИНА", "ПОРОЖНІЙ КОНТЕЙНЕР СЕРЕДНЬОЇ ВАНТАЖОПІДЙОМНОСТІ ДЛЯ МАСОВИХ ВАНТАЖІВ", "ПОРОЖНЯ ВЕЛИКОГАБАРИТНА ТАРА", за якими повинна вказуватися інформація, передбачена підпунктом "в" пункту 9.2 цих Правил. Наприклад: "ПОРОЖНЯ ТАРА, 3 (6.1)".

У разі перевезення порожніх неочищених засобів утримання вантажу, крім тари, що містить залишки небезпечних вантажів будь-якого класу, крім класу 7, а також у разі перевезення порожніх неочищених посудин для газів місткістю понад 1000 л, залежно від конкретного випадку, записи в транспортному документі мають включати такі слова, як "ПОРОЖНЯ АВТОЦИСТЕРНА", "ПОРОЖНЯ ЗНІМНА ЦИСТЕРНА", "ПОРОЖНЯ ПЕРЕНОСНА ЦИСТЕРНА", "ПОРОЖНІЙ КОНТЕЙНЕР-ЦИСТЕРНА", "ПОРОЖНІЙ БАГАТОЕЛЕМЕНТНИЙ ГАЗОВИЙ КОНТЕЙНЕР", "ПОРОЖНІЙ ТРАНСПОРТНИЙ ЗАСІВ-БАТАРЕЯ", "ПОРОЖНІЙ ТРАНСПОРТНИЙ ЗАСІВ", "ПОРОЖНІЙ КОНТЕЙНЕР", "ПОРОЖНЯ ПОСУДИНА", за якими повинні бути слова "останній вантаж". Цей запис повинен доповнюватися інформацією, передбаченою підпунктами "а" - "г" пункту 9.2 цих Правил. Наприклад: "ПОРОЖНЯ АВТОЦИСТЕРНА, ОСТАННІЙ ВАНТАЖ: UN 1017 ХЛОР 2.3 (8)".

{ Пункт 9.4 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

9.5. У разі перевезення небезпечних вантажів в обмежених кількостях (див. додаток 1 до цих Правил) у транспортному документі має бути такий запис: "Вантаж не перевищує допустимих меж, зазначених у підпункті 1.1.3.6 ДОПНВ (994_217)". Такий запис не робиться, якщо в одній транспортній одиниці перевозяться вантажі, відправлені кількома вантажовідправниками. { Пункт 9.5 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

9.6. Якщо небезпечні вантажі перевозяться в аварійній тарі, то після опису вантажу в транспортному документі додаються слова: "АВАРІЙНА УПАКОВКА".

9.7. У транспортних документах, що супроводжують порожні фуміговані контейнери і транспортні засоби, повинні зазначатися дата фумігації, а також тип і кількість фуміганту. Ці записи повинні виконуватися офіційною мовою країни відправлення і, якщо ця мова не англійська, німецька чи французька, дублюватись однією із зазначених мов, якщо міжнародними договорами не передбачене інше. Крім того, до транспортних документів мають долучатись інструкції з видалення будь-яких залишкових кількостей фуміганту, уключаючи пристрої для фумігації (якщо вони використовувалися).

10. Порядок узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу

10.1. Для узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу перевізник подає до відповідного підрозділу Державтоінспекції МВС України такі документи:

а) заявку на узгодження маршруту перевезення небезпечних вантажів, у якій вказується маршрут руху, адреси і телефони відправника, перевізника та одержувача небезпечного вантажу, його

кількість, термін перевезення та прізвище уповноваженого (відповідальної за перевезення особи);

б) ДОПНВ-свідоцтво про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі;

в) свідоцтво про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів, якщо таке свідоцтво передбачено вимогами пункту 9.1 цих Правил;

г) письмові інструкції у разі аварії чи надзвичайної ситуації;

г) чинний договір обов'язкового страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів;

д) у разі перевезення небезпечних речовин або виробів, на перевезення яких необхідне додаткове погодження або дозвіл інших компетентних органів, відповідні копії цього погодження або дозволу.

10.2. Підрозділу Державтоінспекції МВС України забороняється вимагати від перевізників інші документи, не вказані в цих Правилах, крім документів, передбачених підпунктом "д" пункту 10.1 Правил.

10.3. У разі відповідності документів, наданих перевізником для отримання узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечних вантажів, вимогам цих Правил та внесення перевізником плати за оформлення узгодження підрозділ Державтоінспекції МВС України видає узгодження (обґрунтовану відмову) у строк не пізніше ніж п'ять робочих днів з дати надходження від перевізника заяви та документів, що додаються до заяви.

10.4. Узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечних вантажів видається на три місяці. Термін дії узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечних вантажів обмежується, якщо терміни дії свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів, чинного договору обов'язкового страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів на випадок настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів чи ДОПНВ-свідоцтва про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі, закінчується раніше ніж за три місяці з моменту видачі узгодження. У цьому разі термін дії узгодження не повинен перевищувати терміни дії свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів, чинного договору обов'язкового страхування відповідальності суб'єктів перевезення небезпечних вантажів у разі настання негативних наслідків під час перевезення небезпечних вантажів та ДОПНВ-свідоцтва про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі.

10.5. Якщо на маршруті перевезення небезпечних вантажів виникає підвищена небезпека для учасників дорожнього руху (несприятливі погодні умови, землетруси, дорожньо-транспортні пригоди, техногенні аварії, страйки, громадські заворушення або інші надзвичайні події), працівниками Державтоінспекції МВС України на місцях можуть уноситися зміни до маршруту руху з обов'язковим зазначенням дати внесення змін, ділянки, виключеної з маршруту, ділянки, якою рух дозволено, терміну дії змін, посади та прізвища уповноваженого працівника Державтоінспекції МВС України, який вніс зміни, та його особистого підпису, скріпленого печаткою. Державтоінспекція МВС України при внесенні змін до маршруту руху

інформує перевізника про причини цих рішень.

10.6. Підрозділи Державтоінспекції МВС України ведуть електронний облік (базу) виданих узгоджень маршрутів дорожнього перевезення небезпечних вантажів, ДОПНВ-свідоцтв про підготовку водіїв транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі, свідоцтв про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів та базових, укомплектованих та доукомплектованих транспортних засобів (ЕХ/ІІ, ЕХ/ІІІ, FL, ОХ, АТ)".

10.7. Порядок оформлення узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу такий:

10.7.1. Узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу складається за інформацією, наданою в установленому порядку перевізником небезпечного вантажу.

10.7.2. У графі "Чинність" літерами зазначається кінцевий термін дії узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечних вантажів.

10.7.3. У графі 1 указується маршрут перевезення небезпечних вантажів. Маршрут перевезення складається так, щоб по можливості виключати проїзд транспортних засобів з небезпечними вантажами через комерційні або житлові райони, екологічно чутливі райони, промислові зони з небезпечними об'єктами або дорогами, які становлять істотну фізичну небезпеку.

10.7.4. У графі 2 вказується відповідне відвантажувальне найменування небезпечного вантажу, на перевезення якого видається узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу, визначене відповідно до пункту 3.1.2 додатка А до ДОПНВ ([994_217](#)) і, у разі необхідності, доповнене технічною, хімічною або біологічною назвою.

10.7.5. У графі 3 зазначаються марка та номерний знак транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі.

10.7.6. У графі 4 вказується клас небезпечного вантажу, що перевозиться. У разі небезпечних вантажів 1-го класу зазначаються номер підкласу та група сумісності.

10.7.7. У графі 5 зазначається ідентифікаційний номер безпеки, указаний для небезпечних вантажів, що перевозяться, у переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I)). Графа залишається незаповненою, якщо для небезпечного вантажу ідентифікаційний номер безпеки в переліку небезпечних вантажів наведеного у таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ (ECE/TRANS/175 (Vol. I) не вказано.

10.7.8. У графі 6 указується номер ООН небезпечного вантажу.

10.7.9. У графі 7 указується загальна кількість небезпечних вантажів, що перевозяться (об'єм, маса бруто чи маса нетто залежно від конкретного випадку).

10.7.10. У графі 8 указуються особливі умови перевезення небезпечного вантажу: обмеження максимальної швидкості під час перевезення, заборони щодо руху вночі, а також інші умови, що можуть підвищити рівень безпеки перевезень. Додаткові умови визначаються для конкретного перевезення та залежать від ступеня безпеки вантажів, що перевозяться, їх кількості, технічного стану транспортних засобів, маршруту перевезення тощо.

10.7.11. У графах 9, 10 та 11 відповідно вказуються найменування перевізника, вантажовідправника та вантажоодержувача, а також їх місцезнаходження та номери контактних телефонів.

10.7.12. Якщо рух за вказаним у графі 1 (узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу) маршрутом неможливий, у графі 12 вказуються зміни маршруту руху.

6.2		(1)			X	X	X			X	X	X	X			X	X	X
7A,		(1)			X	X	X			X	X	X	X			X	X	X
7B,																		
7C																		
8		(1)			X	X	X			X	X	X	X			X	X	X
9		(2)	(1)	(2)	(2)	X	X	X		X	X	X	X			X	X	X

X Сумісне завантаження дозволяється за умови, що упаковки відповідають вимогам ДОПНВ (994_217) та цих Правил.

(1) Дозволяється сумісне завантаження з речовинами, що мають класифікаційний код 1.4S.

(2) Дозволяється сумісне завантаження вантажів 1-го класу небезпеки та рятувальних засобів 9-го класу небезпеки (ООН 2990 та 3072).

11.5. Упаковки, які містять речовини або вироби 1-го класу небезпеки різних груп сумісності і мають знаки небезпеки зразків 1, 1.4, 1.5 або 1.6, можуть завантажуватись в один і той же транспортний засіб тільки в тому випадку, якщо сумісне завантаження упаковок передбачено в таблиці 6 цих Правил.

Таблиця 6

Таблиця сумісності при навантаженні небезпечних вантажів 1-го класу небезпеки, що належать до різних груп сумісності

Група сумісності	A B	C	D	E	F G H J L	N	S
A	X						
B	X		(1)				X
C		X	X	X	X	(2), (3)	X
D		(1) X	X	X	X	(2), (3)	X
E		X	X	X	X	(2), (3)	X

F						X					X
G			X		X	X		X			X
H								X			X
J								X			X
L										(4)	
N			(2), (3)	(2), (3)	(2), (3)					(2)	X
S		X	X		X		X	X	X	X	X

X Сумісне завантаження дозволяється за умови, що упаковки відповідають вимогам ДОПНВ (994_217) та цих Правил.

(1) Упаковки, що містять вироби групи сумісності В та речовини і вироби групи сумісності D, можуть завантажуватись сумісно тільки за умови, що вони транспортуються в окремих контейнерах (відділеннях), конструкція яких затверджена компетентним органом, і при цьому відсутня небезпека передачі детонації від виробів групи сумісності В речовинам та виробам групи сумісності D.

(2) Різні види виробів, які мають класифікаційний код 1.6N, можуть перевозитись сумісно лише в тому випадку, якщо шляхом іспитів або за аналогією доведено, що відсутня додаткова небезпека вибуху через взаємодію між цими виробами. В іншому випадку з ними необхідно поводитись як з виробами підкласу 1.1.

(3) Якщо вироби групи сумісності N перевозяться сумісно з речовинами або виробами групи сумісності С, D та Е, то необхідно вважати, що вироби групи сумісності N мають характеристики групи сумісності D.

(4) Упаковки, які містять речовини та вироби групи сумісності L, можуть завантажуватись сумісно з упаковками, які містять аналогічні речовини та вироби тієї ж групи сумісності.

11.6. Упаковки, а також неочищена порожня тара, включаючи великогабаритну тару та контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів, які мають знаки безпеки зразків 6.1, 6.2 або 9 (тільки вантажі з номерами ООН 2212, 2315, 2590, 3151, 3152 чи 3245) та не знаходяться в додатковій тарі або під суцільним покриттям (наприклад під брезентом, покриттям із фібрового картону тощо), повинні відділятися від продуктів харчування, предметів споживання та кормів для тварин:

а) суцільними перегородками, висота яких дорівнює висоті упаковок;

б) упаковками, які не мають знаків безпеки зразків 6.1, 6.2 чи 9, або упаковками, що мають знаки безпеки зразка N 9, але не містять вантажів з номерами ООН 2212, 2315, 2590, 3151, 3152 чи 3245;

в) відстанню не менш ніж 0,8 м.

11.7. Небезпечні вантажі повинні укладатися та закріплюватись у транспортному засобі або контейнері таким чином, щоб запобігти будь-якому значному їх пересуванню по відношенню один до одного та до стінок транспортного засобу або контейнера. Як запобіжні засоби можуть використовуватись лямки, що кріпляться до бокових стінок, спеціальні ґрати та кронштейни, надувні подушки, блокувальні

пристрої, що перешкоджають ковзанню, тощо.

11.8. Під час вантажно-розвантажувальних операцій двигун транспортного засобу повинен бути вимкнений, за винятком випадків, коли його використання необхідно для приведення в дію насосів та інших механізмів, які використовуються під час завантаження або розвантаження транспортного засобу або коли це передбачається відповідними нормативними документами.

11.9. Під час виконання вантажно-розвантажувальних операцій з небезпечними вантажами суворо забороняється палити поблизу та всередині транспортних засобів або контейнерів.

11.10. Забороняється кидати та піддавати ударам упаковки, що містять небезпечні вантажі.

11.11. При виконанні завантаження наповнених та порожніх балонів у транспортний засіб або контейнер повинні виконуватись такі вимоги:

а) балони укладаються в транспортному засобі або контейнері таким чином, щоб вони не перекидалися та не падали;

б) балони розміщуються горизонтально - паралельно або перпендикулярно поздовжній осі транспортного засобу або контейнера. Балони, що знаходяться біля передньої поперечної стінки кузова транспортного засобу або контейнера, укладаються під прямим кутом до вищевказаної осі;

в) балони, діаметр яких становить понад 30 см, можуть укладатись паралельно поздовжній осі транспортного засобу або контейнера. При цьому захисні пристрої їх вентилів повинні направлятися до середини транспортного засобу або контейнера;

г) балони, укладені в горизонтальному положенні, мають надійно закріплюватись таким чином, щоб запобігти будь-якому їх переміщенню;

г) балони можуть завантажуватись у вертикальному положенні, якщо вони перевозяться у пристроях, які ефективно запобігають їхньому перекиданню або мають достатню стійкість;

д) посудини, що містять охолоджені скраплені гази, мають перевозитись у тому положенні, яке передбачено їх конструкцією, та бути захищеними від ушкодження іншими упаковками.

11.12. Якщо після розвантаження транспортного засобу чи контейнера, в якому перевозились упаковки з небезпечними вантажами, було виявлено виток речовини, необхідно якомога швидше до наступного завантаження очистити транспортний засіб чи контейнер.

11.13. Транспортні засоби чи контейнери після перевезення небезпечних вантажів навалом (насіпом) повинні перед кожним навантаженням належним чином очищатись, за винятком випадків, коли новий вантаж складається з тієї ж самої небезпечної речовини, що й попередній.

11.14. Перед наповненням цистерни вантажовідправник має переконатись у тому, що цистерна (вбудована цистерна, переносна цистерна, знімна цистерна, контейнер-цистерна, транспортний засіб-батарея, багатоелементний газовий контейнер) призначена для речовини (речовин), яка завантажувється, і що при стиканні з матеріалами корпусу, прокладок, сервісного обладнання тощо не виникне небезпечна реакція з утворенням небезпечних продуктів або не буде значно знижена міцність цих матеріалів.

У разі необхідності вантажовідправник може звернутися до виробника небезпечної речовини з метою надання необхідної інформації про сумісність цієї речовини з конструкційними матеріалами цистерни.

Забороняється використовувати цистерни, призначені для перевезення небезпечних речовин, для перевезення продуктів харчування та кормів для тварин.

11.15. До наповнення цистерн небезпечними рідинами, що мають температуру спалаху нижче 61 град.С, або перед їх випорожненням потрібно запровадити заходи щодо забезпечення належного електростатичного заземлення шасі транспортного засобу, переносної цистерни чи контейнера-цистерни. Окрім цього, швидкість наповнення повинна обмежуватись відповідно до технологічних вимог.

11.16. Цистерни, транспортні засоби-батареї чи багатоелементні газові контейнери, призначені для перевезення різних газів, перед наповненням повинні попередньо (за необхідності) випорожнюватися, продуватися та вакуумуватися для забезпечення їх безпечної експлуатації.

11.17. Корпуси цистерн мають зачинятися таким чином, щоб запобігти витoku небезпечної речовини. Герметичність затворів корпусів цистерн перевіряється вантажовідправником після наповнення цистерн.

11.18. Забороняється здійснювати завантаження та розвантаження вантажів 1-го класу небезпеки в місцях загального користування, розташованих у забудованому районі, без спеціального дозволу компетентних органів.

11.19. Забороняється здійснювати завантаження та розвантаження вантажів 1-го класу небезпеки в місцях загального користування, розташованих поза забудованим районом, без попереднього повідомлення про це компетентних органів.

11.20. Якщо вантажно-розвантажувальні операції з вантажами 1-го класу небезпеки здійснюються в місці загального користування, речовини та вироби повинні відділятися один від одного з урахуванням знаків небезпеки.

11.21. У разі зупинки транспортних засобів з вантажами 1-го класу небезпеки для виконання вантажно-розвантажувальних операцій у місці загального користування відстань між ними повинна становити не менш ніж 50 м.

12. Розміщення інформаційних таблиць небезпечного вантажу (світловідбивних табличок оранжевого кольору) та знаків небезпеки (інформаційних табло) на транспортних засобах, автоцистернах, транспортних засобах із знімними цистернами, транспортних засобах-батареях, контейнерах, контейнерах-цистернах, багатоелементних газових контейнерах та переносних цистернах

12.1. Транспортні одиниці, що перевозять небезпечні вантажі, повинні мати дві розміщені у вертикальній площині інформаційні таблиці небезпечного вантажу. Інформаційні таблиці повинні бути оранжевого кольору зі світловідбивною поверхнею. Довжина таблиць дорівнює 400 мм, а ширина - 300 мм; вони повинні мати чорне

облямування завширшки 15 мм. Якщо площа поверхні або конструкція транспортного засобу не дозволяє закріпити інформаційні таблиці таких розмірів, то їх довжина може бути зменшена до 300 мм, ширина - до 120 мм, а ширина чорного облямування - до 10 мм. Одна із цих таблиць повинна закріплюватися спереду транспортної одиниці, а друга - ззаду, а обидві - перпендикулярно поздовжній осі транспортної одиниці. Інформаційні таблиці небезпечного вантажу повинні відповідати вимогам ДСТУ 3689-98 "Дорожній транспорт. Знаки розпізнавальні транспортних засобів. Загальні технічні умови. { Пункт 12.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

12.2. На транспортних одиницях та контейнерах, що перевозять навалом (насіпом) небезпечні тверді речовини, для яких у переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I) зазначений ідентифікаційний номер безпеки, повинні додатково встановлюватись з боків кожної транспортної одиниці або контейнера добре видимі та розміщені паралельно поздовжній осі транспортного засобу інформаційні таблиці небезпечного вантажу. { Пункт 12.2 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

12.3. На транспортних засобах-батареях, автоцистернах чи транспортних одиницях з однією або кількома знімними цистернами, переносними цистернами, контейнерами-цистернами, багатоелементними газовими контейнерами, що перевозять небезпечні речовини, для яких у переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I) зазначений ідентифікаційний номер безпеки, повинні додатково встановлюватись з боків кожної цистерни або відсіку цистерни добре видимі та розміщені паралельно поздовжній осі транспортного засобу інформаційні таблиці небезпечного вантажу. { Пункт 12.3 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

12.4. У додаткових інформаційних таблицях небезпечного вантажу, передбачених пунктами 12.2 та 12.3 цих Правил, має вказуватись ідентифікаційний номер безпеки та номер ООН, зазначені в переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I) відповідно для кожної з речовин, що перевозяться в транспортній одиниці, контейнері, цистерні або відсіку цистерни.

У випадках, коли на транспортній одиниці перевозиться тільки одна небезпечна речовина, наявність додаткових інформаційних таблиць небезпечного вантажу не обов'язкова за умови, що на таблицях, встановлених попереду та позаду транспортної одиниці, вказано ідентифікаційний номер безпеки та номер ООН, які зазначені для цієї речовини в переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I).
{ Пункт 12.4 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від [27.06.2006](#) }

12.5. На автоцистерни чи транспортні одиниці з однією або кількома знімними цистернами, контейнерами-цистернами, переносними цистернами, в яких перевозяться речовини з номерами ООН 1202, 1203, 1223 або авіаційне паливо, зазначене під номером ООН 1268 чи 1863, у разі відсутності іншої небезпечної речовини можуть розміщуватись дві інформаційні таблиці небезпечного вантажу, як це

передбачено в пункті 12.1 цих Правил. При цьому на них має вказуватись ідентифікаційний номер небезпеки та номер ООН, передбачені для найбільш небезпечної речовини, тобто для речовини з найнижчою температурою спалаху.

12.6. У випадках, коли згідно з вимогами цих Правил в інформаційних таблицях небезпечної вантажу зазначається ідентифікаційний номер небезпеки та номер ООН, то у верхній частині таблиці вказується ідентифікаційний номер небезпеки, а в нижній – номер ООН. При цьому таблиця розділяється горизонтальною смугою завширшки 15 мм на дві рівні половини.

12.7. Знаки небезпеки розміщуються:

а) попереду, позаду та з боків кожного контейнера (за винятком контейнерів, що містять звільнені упаковки 7-го класу небезпеки), багатоелементного газового контейнера, контейнера-цистерни чи переносної цистерни. Коли в контейнері-цистерні чи переносній цистерні з кількома відсіками перевозяться два або більше небезпечних вантажів, відповідні знаки небезпеки повинні розміщуватись з боків контейнера-цистерни чи переносної цистерни, в місці розміщення відповідних відсіків, а також по одному знаку небезпеки кожного зразка, що є з боків, розміщується попереду та позаду контейнера-цистерни чи переносної цистерни. Якщо ззовні транспортного засобу не забезпечена видимість знаків небезпеки, які кріпляться до контейнерів, багатоелементних газових контейнерів, контейнерів-цистерн або переносних цистерн, то такі ж самі знаки розміщуються з боків та позаду транспортного засобу;

б) з боків та позаду автоцистерн, транспортних засобів із знімними цистернами, транспортних засобів-батарей та транспортних засобів, що перевозять небезпечні вантажі навалом (насіпом). Коли в автоцистерні чи знімній цистерні з кількома відсіками перевозяться два або більше небезпечних вантажів, відповідні знаки небезпеки повинні розміщуватись з боків автоцистерни чи знімної цистерни, в місці розміщення відповідних відсіків, а також по одному знаку небезпеки кожного зразка, що є з боків, розміщується позаду автоцистерни чи знімної цистерни;

в) з боків та позаду транспортних одиниць, що перевозять упаковки з речовинами або виробами 1-го класу небезпеки;

г) з боків та позаду транспортних одиниць, що перевозять упаковки з матеріалами 7-го класу небезпеки, за винятком звільнених упаковок.

12.8. Транспортні одиниці чи контейнери, що перевозять речовини та вироби, які належать до різних підкласів 1-го класу небезпеки, повинні мати знаки небезпеки, що належать до найбільш небезпечного підкласу, в такому порядку: 1.1 – найбільш небезпечний, 1.5, 1.2, 1.3, 1.6, 1.4 – найменш небезпечний. При перевезенні речовин підкласу 1.5D разом з речовинами або виробами підкласу 1.2 на транспортному засобі чи контейнері встановлюються знаки небезпеки, що відповідають підкласу 1.1.

12.9. Якщо транспортна одиниця перевозить речовини або вироби 1-го класу небезпеки, які належать до різних груп сумісності, у знаках небезпеки групи сумісності не вказуються.

12.10. Для вантажів 7-го класу знаки небезпеки мають відповідати зразку N 7D, наведеному в додатку 13 до цих Правил. Крім того, на переносних цистернах, контейнерах-цистернах, багатоелементних газових контейнерах з речовинами 7-го класу небезпеки та великих контейнерах, що використовуються для

перевезення упаковок з матеріалами 7-го класу небезпеки, крім звільнених упаковок, мають кріпитися знаки небезпеки зразка N 7A, 7B або 7C залежно від категорії цистерни, багатоелементного газового контейнера або великого контейнера та, якщо це потрібно, зразка N 7E. Ці знаки повинні відповідати вимогам пункту 3.18 цих Правил та розміщуватись поруч зі знаком небезпеки зразка N 7D. Замість спільного використання знаків небезпеки зразків 7A, 7B або 7C зі знаком небезпеки зразка N 7D дозволяється використовувати знаки небезпеки зразків 7A, 7B або 7C, збільшені до розмірів 250x250 мм.

12.11. На контейнерах, багатоелементних газових контейнерах, контейнерах-цистернах, переносних цистернах чи транспортних засобах, що містять вантажі, які належать до різних класів небезпеки, знак додаткової небезпеки не наноситься у випадках, якщо знак основної чи додаткової небезпеки вже вказує на цю небезпечну властивість вантажу.

12.12. Знаки небезпеки, що розміщуються на транспортних засобах, автоцистернах, транспортних засобах зі знімними цистернами, транспортних засобах-батареях, контейнерах, контейнерах-цистернах, багатоелементних газових контейнерах та переносних цистернах, повинні:

а) мати розміри не менше 250x250 мм. Паралельно кромці на відстані 12,5 мм (для знака небезпеки N 7D - 5 мм, див. додаток 13 до цих Правил) від неї по всьому периметру знака повинна бути смуга того ж кольору, що й зображений символ;

б) відповідати знакам небезпеки, вказаним в переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ ([994_217](#)) (ECE/TRANS/175 (Vol. I) для небезпечних вантажів, що містяться в контейнері, багатоелементному газовому контейнері, знімній цистерні, контейнері-цистерні, переносній цистерні або транспортному засобі; в) мати колір, символи та загальну форму відповідно до зразків, наведених у додатку 2 до цих Правил.

{ Пункт 12.12 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006 }

12.13. Для цистерн місткістю до 3 куб.м та малогабаритних контейнерів допускається зменшення розмірів знаків небезпеки до 100x100 мм.

12.14. Якщо площа поверхні або конструкція транспортного засобу, що перевозить речовини 1-го або 7-го класу небезпеки, не дозволяє закріпити знаки небезпеки основних розмірів (250x250 мм), їх розмір може бути зменшено до 100x100 мм.

12.15. У разі дорожнього перевезення небезпечного вантажу, яке здійснюється перед морським або залізничним перевезенням або після нього, контейнери, контейнери-цистерни або переносні цистерни можуть мати маркування небезпечного вантажу інформаційними таблицями та знаками небезпеки згідно з вимогами нормативних документів, які регламентують морське перевезення. У цьому випадку транспортний засіб обладнується лише інформаційними таблицями небезпечного вантажу, передбаченими в пункті 12.1 цих Правил.

12.16. На порожніх вбудованих цистернах, транспортних засобах із знімними цистернами, транспортних засобах-батареях, контейнерах-цистернах, багатоелементних газових контейнерах та переносних цистернах, які не були очищені або дегазовані, а також

на порожніх неочищених транспортних засобах та контейнерах, у яких перевозились тверді небезпечні речовини навалом (насіпом), встановлюються інформаційні таблиці небезпечного вантажу та знаки безпеки, що відповідають вантажу, який у них перевозився.

12.17. Інформаційні таблиці небезпечного вантажу та знаки безпеки, які не належать до вантажів, що перевозяться, або їх залишків, повинні бути зняті або затулені.

12.18. Автоцистерни, контейнери-цистерни, спеціальні транспортні засоби чи спеціально обладнані транспортні засоби, в яких перевозяться речовини з номерами ООН 3257, 3258, повинні мати з боків та позаду маркувальний знак для перевезення речовин при високій температурі, що відповідає зразку, наведеному в додатку 14 до цих Правил.

12.19. На кожному порожньому фумігованому контейнері чи транспортному засобі розміщується попереджувальний знак, зображений в додатку 14 до цих Правил, у місці, де буде забезпечена його видимість. Написи на цьому знакові робляться мовою, яка визначається вантажовідправником.

13. Вимоги до екіпажу транспортного засобу, що здійснює перевезення небезпечних вантажів

13.1. До керування транспортними засобами, що перевозять небезпечні вантажі, допускаються водії, які мають стаж безперервної роботи водієм не менше 3 років, посвідчення про право керування транспортними засобами відповідної категорії та пройшли спеціальне навчання, вступний інструктаж і медичний контроль.

13.2. Водії транспортних засобів зобов'язані виконувати вимоги Правил дорожнього руху, цих Правил та виконувати всі умови, зазначені в дозволі на дорожнє перевезення небезпечних вантажів, якщо такий передбачений цими Правилами.

13.3. При перевезенні небезпечних вантажів водію забороняється відхилятися від установленого Державтоінспекцією маршруту перевезення.

13.4. На транспортних одиницях, що перевозять небезпечні вантажі, забороняється перебування сторонніх осіб.

13.5. Кожний член екіпажу транспортного засобу повинен вміти користуватися протипожежними засобами та засобами надання першої медичної допомоги.

13.6. Водію та членам екіпажу транспортного засобу забороняється:

а) відкривати упаковки, що містять небезпечні речовини чи вироби;

б) входити в транспортний засіб з освітлювальними пристроями, які мають відкрите полум'я. Крім того, освітлювальні пристрої не повинні мати відкритих металевих поверхонь, здатних призвести до іскроутворення;

в) користуватися в транспортних засобах, що перевозять рідини з температурою спалаху не більше 61 град.С, легкозаймисті речовини чи вироби 2-го класу безпеки, будь-якими освітлювальними пристроями, крім переносних ламп, конструкція яких виключає будь-яку можливість займання легкозаймистих парів та газів, що могли проникнути всередину транспортного засобу;

г) використовувати вогонь чи відкрите полум'я поблизу транспортних засобів, що перевозять речовини та вироби 1-го класу небезпеки;

г) використовувати опалювальні пристрої, що встановлені на транспортних засобах типу FL, під час вантажно-розвантажувальних операцій;

д) курити поблизу транспортних засобів та всередині їх під час виконання вантажно-розвантажувальних операцій.

13.7. Водій транспортного засобу, що перевозить небезпечні вантажі, у разі дорожньо-транспортної пригоди або вимушеної зупинки повинен негайно сповістити про це сам або за допомогою інших осіб чергову частину Державтоінспекції МВС України та вжити відповідних заходів, зазначених у Правилах дорожнього руху, аварійній картці (письмових інструкціях).

14. Нагляд за транспортними засобами, що перевозять небезпечні вантажі

14.1. Під час перевезення небезпечних вантажів транспортні засоби, що їх перевозять, повинні перебувати під постійним наглядом, за винятком стоянки на спеціальному складі або у призначених для цього заводських приміщеннях.

14.2. Стоянка транспортних засобів під час перевезення небезпечних вантажів дозволяється тільки після вжиття відповідних заходів безпеки. Транспортний засіб може ставитися в місцях, що відповідають таким вимогам:

а) автомобільна стоянка, що охороняється, обслуговуючий персонал якої поінформований про характер вантажу та місцезнаходження водія;

б) відкрите місце за межами земляного полотна дороги, розташоване на безпечній відстані від житлових будівель та місць скупчення людей, через яке не проходять люди.

Місця стоянки, зазначені в підпункті б), повинні використовуватись тільки у випадку, якщо поблизу немає стоянок, передбачених у підпункті а).

14.3. Під час стоянки транспортної одиниці з небезпечним вантажем повинні використовуватись стоянкові гальма та інші необхідні засоби запобігання самовільному переміщенню.

15. Обов'язки учасників перевезень у сфері забезпечення безпеки дорожнього перевезення небезпечних вантажів

15.1. Обов'язки вантажовідправника

15.1.1. Відправник небезпечних вантажів зобов'язаний:

а) передавати до перевезення небезпечні вантажі, які відповідають вимогам цих Правил та ДОПНВ ([994_217](#));

б) передавати до перевезення небезпечні вантажі тільки тоді, коли вони класифіковані та згідно з цими Правилами та ДОПНВ ([994_217](#)) допущені до перевезення;

в) вказати перевізнику або вантажнику, який передає небезпечні вантажі до перевезення дорожніми транспортними засобами, на небезпечний вантаж, його номер ООН, відповідне відвантажувальне найменування, клас небезпеки (в разі вантажів 1-го класу - підклас та групу сумісності) та, якщо застосовується, групу упаковки, а також номери знаків безпеки, вказаних для небезпечного вантажу в переліку небезпечних вантажів наведеного в таблиці А глави 3.2 додатка А ДОПНВ

(994_217) (ECE/TRANS/175 (Vol. I). У разі перевезення небезпечного вантажу, упакованого в обмежених кількостях, вказати на небезпечний вантаж, без зазначення його номера ООН, відповідного відвантажувального найменування, класу небезпеки, групи упаковки та номерів зразків знаків небезпеки тощо;
{ Підпункт "в" пункту 15.1.1 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

г) надати перевізнику необхідні відомості та, в разі необхідності, перевізні документи, що вимагаються;

г) використовувати тільки тару, великогабаритну тару, контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів і цистерни, допущені та придатні для перевезення і які мають відповідне маркування;

д) дотримувати вимог до способу відправлення та обмежень на відправлення;

е) забезпечувати, щоб порожні неочищені та недегазовані цистерни або порожні неочищені транспортні засоби, великі і малі контейнери, в яких перевозились небезпечні вантажі навалом (насіпом), мали відповідне маркування, а також щоб порожні неочищені цистерни були закриті таким самим чином, як і в наповненому стані.

15.1.2. Коли вантажовідправник діє від імені третьої особи, ця особа повинна письмово надати вантажовідправнику відомості про небезпечний вантаж, а також документи, необхідні для виконання вантажовідправником своїх обов'язків.

15.2. Обов'язки перевізника

15.2.1. Перевізник небезпечних вантажів зобов'язаний:

а) переконатися, що небезпечні вантажі, які будуть перевозитись, допущені до перевезення;

б) перевірити наявність на транспортній одиниці перевізних документів, що вимагаються, та їх відповідність установленим вимогам;

в) перевірити, щоб транспортні засоби були в справному стані, а небезпечні вантажі не мали явних дефектів, забруднень небезпечними речовинами та не протікали;

г) перевірити чи не прострочена дата чергового випробування автоцистерн, транспортних засобів-батарей, знімних цистерн, переносних цистерн, контейнерів-цистерн і багатоелементних газових контейнерів;

г) перевірити, чи не перевантажені транспортні засоби;

д) перевірити відповідність маркування транспортних засобів установленим вимогам;

е) перевірити наявність на транспортному засобі додаткового обладнання та засобів індивідуального захисту, вказаних в письмових інструкціях (аварійній картці).

У відповідних випадках вищезазначені дії здійснюються на підставі перевізних документів шляхом безпосереднього огляду транспортних засобів або контейнерів, а також вантажу.

15.2.2. Якщо за результатами вищезазначених перевірок встановлено будь-яке порушення встановлених вимог, перевізник не повинен починати перевезення до усунення виявлених порушень.

15.2.3. Якщо під час перевезення виявлені порушення вимог цих Правил, які ставлять під загрозу безпеку перевезення, транспортування вантажу припиняється. Перевезення може бути продовжено тільки після усунення порушень та приведення вантажу у відповідність до встановлених вимог.

{ Пункт 15.2.3 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

15.3. Обов'язки вантажоодержувача

15.3.1. Одержувач небезпечного вантажу зобов'язаний:

а) якомога швидше приймати небезпечний вантаж, якщо не існує нездоланих причин;

б) у відповідних випадках ужити належних заходів щодо очищення і знезаражування транспортних засобів та контейнерів;

в) забезпечити, щоб на контейнерах після їхнього повного розвантаження, очищення та знезаражування не залишилося маркування, що вказує на небезпеку.

15.3.2 Якщо вантажоодержувач звертається до послуг інших учасників перевезень, він повинен вжити належних заходів щодо забезпечення виконання вимог цих Правил та ДОПНВ ([994_217](#)).

15.3.3 Якщо в результаті вищезазначених перевірок виявлене будь-яке порушення встановлених вимог, вантажоодержувач повинний повернути контейнер перевізнику тільки після усунення виявленого порушення.

15.4. Обов'язки вантажника

15.4.1. Вантажник, що здійснює завантаження транспортного засобу або контейнера небезпечними вантажами, зобов'язаний:

а) передавати до перевезення небезпечні вантажі тільки в тому разі, якщо вони класифіковані та згідно з цими Правилами та ДОПНВ ([994_217](#)) допущені до перевезення;

б) перевірити, щоб упаковки з небезпечними вантажами не мали явних дефектів, забруднень небезпечними речовинами та не протікали. Не передавати до перевезення упаковки, які мають ушкодження, через які небезпечні вантажі проникають або можуть проникнути назовні. Ці вимоги застосовуються також до порожньої неочищеної тари з-під небезпечних вантажів;

в) при навантаженні транспортного засобу, великого чи малого контейнера небезпечними вантажами дотримувати спеціальні вимоги до навантаження і обробки вантажів;

г) після завантаження контейнера небезпечними вантажами нанести на контейнер відповідне маркування, що вказує на небезпеку;

г) при навантаженні упаковок дотримувати вимог до сумісного завантаження небезпечних вантажів з урахуванням небезпечних вантажів, що вже знаходяться в транспортному засобі чи великому контейнері, а також вимоги, що стосуються сумісного перевезення небезпечних вантажів та продуктів харчування, предметів споживання та кормів для тварин.

15.5. Обов'язки відповідального за наповнення

15.5.1. Відповідальний за наповнення зобов'язаний:

а) завантажувати тільки цистерни, технічний стан яких і їхнього обладнання відповідає встановленим вимогам;

б) перевірити, чи не прострочена дата чергового випробування автоцистерн, транспортних засобів-батарей, знімних цистерн, переносних цистерн, контейнерів-цистерн і багатоеlementних газових контейнерів;

в) наповнювати цистерни лише небезпечними вантажами, допущеними до перевезення в цих цистернах;

г) дотримувати вимоги до розміщення небезпечних вантажів у суміжних відсіках цистерн;

г) під час наповнення цистерн дотримувати максимально припустимий ступінь наповнення чи максимально припустиму масу вмісту на літр ємкості для речовини, що завантажується;

д) після наповнення цистерни переконатись у герметичності запірних пристроїв;

е) забезпечити, щоб ніякої небезпечної кількості завантаженої речовини не залишалося на зовнішніх поверхнях цистерн, що були нею наповнені;

е) під час підготовки небезпечних вантажів для перевезення забезпечити, щоб цистерни, а також транспортні засоби мали відповідне маркування.

15.6. Обов'язки пакувальника

15.6.1. Пакувальник зобов'язаний:

а) дотримувати вимоги, що стосуються умов упакування або умов сумісного упакування;

б) дотримувати, коли він готує упаковки до перевезення, - вимоги до маркування та знаків безпеки на упаковках, що містять небезпечні вантажі.

15.7. Обов'язки оператора контейнера-цистерни (переносної цистерни)

15.7.1. Оператор контейнера-цистерни (переносної цистерни) зобов'язаний:

а) дотримувати вимоги до конструкції, обладнання, випробувань та маркування;

б) стежити, щоб технічне обслуговування корпусів і їхнього обладнання здійснювалося таким чином, щоб у звичайних умовах експлуатації контейнер-цистерна (переносна цистерна) задовольняла встановлені вимоги аж до наступної перевірки;

в) проводити позачергову спеціальну перевірку, коли в результаті ремонту, зміни конструкції чи дорожньо-транспортної пригоди виникають сумніви щодо цілісності корпусу цистерни та працездатності її обладнання.

16. Контроль за дорожнім перевезенням небезпечних вантажів

16.1. Контроль за дотриманням вимог, що стосуються дорожнього перевезення небезпечних вантажів, покладається на підрозділи Державтоінспекції МВС України, а в пунктах пропуску через державний кордон - на державне підприємство "Служба міжнародних автомобільних перевезень" Міністерства транспорту та зв'язку України (далі - СМАП). { Пункт 16.1 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006 }

16.2. Контроль має здійснюватись у такий спосіб, щоб не створювати небезпеки для людей, майна та довкілля, а також перешкод у дорожньому русі.

16.3. З метою забезпечення обліку та контролю суб'єкти дорожнього перевезення небезпечних вантажів повинні в рамках своїх обов'язків надавати необхідну інформацію про свою діяльність, пов'язану з організацією та перевезенням небезпечних вантажів, у відповідні підрозділи Державтоінспекції МВС України та інші компетентні органи з перевезення небезпечних вантажів.

16.4. На підприємствах, в організаціях та установах усіх форм власності, що беруть участь у дорожньому перевезенні небезпечних вантажів або його організації, мають проводитись планові перевірки виконання чинного законодавства з питань перевезення небезпечних вантажів та цих Правил.

16.5. Державтоінспекцією МВС України, а в пунктах пропуску через державний кордон - СМАП, у разі виявлення порушень цих Правил, забороняється перевезення небезпечного вантажу до усунення

виявлених недоліків.

16.6. При виявленні незначних порушень під час організації та здійснення дорожнього перевезення небезпечних вантажів Державтоінспекцією МВС України видається припис на їх усунення, після чого подальший рух не забороняється.

16.7. З метою попередження виникнення надзвичайних ситуацій та підвищення безпеки учасників дорожнього руху під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів транспортний засіб, на якому були виявлені порушення, зберігається за межами проїзної частини. У разі неможливості його евакуювати вживаються заходи щодо огороження місця стоянки та забезпечення безпеки дорожнього руху. Подальший рух дозволяється тільки після усунення виявлених недоліків та отримання узгодження маршруту дорожнього перевезення небезпечного вантажу Державтоінспекції МВС України. { Пункт 16.7 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

{ Пункт 16.8 виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

16.8. Керівники організацій, підприємств та установ усіх форм власності мають забезпечувати можливість проведення перевірок та здійснення контрольних функцій представниками Державтоінспекції МВС України та іншими компетентними органами з перевезення небезпечних вантажів.

16.9. У разі виявлення порушень, що можуть призвести до руйнування або пошкодження доріг та вулиць, споруд на них, транспортних засобів або створити небезпеку для життя і здоров'я людей чи настання інших тяжких наслідків та повторних порушень, що були допущені суб'єктом перевезення небезпечних вантажів, адміністрація якого розташована на території іншої держави - учасниці ДОПНВ (994_217), Державтоінспекція МВС України повинна повідомити про ці порушення компетентні органи держави, на території якої розташована адміністрація цього суб'єкта перевезень небезпечних вантажів, з метою вжиття відповідних заходів стосовно порушника (порушників). { Пункт 16.9 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

{ Пункт 16.11 виключено на підставі Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

16.10. У пунктах пропуску через державний кордон України на державне підприємство СМАП покладається інформування перевізників з питань організації перевезень небезпечних вантажів в Україні, ведення обліку виявлених порушень чинного законодавства України, надання інформації про виявлені порушення Державтоінспекції МВС України та іншим компетентним органам. { Пункт 16.10 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

Начальник департаменту
Державтоінспекції МВС України
полковник міліції

Г.В.Георгієнко

Додаток 1
до пунктів 1.8, 9.2 та 9.5
Правил дорожнього

перевезення небезпечних
вантажів

ТАБЛИЦЯ
обмежених кількостей небезпечних вантажів

Транс- портна кате- горія	Речовини або вироби. Група упаковки чи класифікаційний код або N ООН	Максимальна загальна кількість речовин або виробів на транспортну одиницю
1	2	3
0	Клас 1: 1.1A, 1.1L, 1.2L, 1.3L, 1.4L та N ООН 0190 Клас 3: N ООН 3343 Клас 4.2: Речовини, що належать до групи упаковки I Клас 4.3: NN ООН 1183, 1242, 1295, 1340, 1390, 1403, 1928, 2813, 2965, 2968, 2988, 3129, 3130, 3131, 3134, 3148 та 3207 Клас 6.1: NN ООН 1051, 1613, 1614 та 3294 Клас 6.2: NN ООН 2814 та 2900 (групи небезпеки 3 та 4) Клас 7: NN ООН 2912-2919, 2977, 2978 та 3321-3333 Клас 9: NN ООН 2315, 3151, 3152 та обладнання, що містить такі речовини чи суміші, а також порожня неочищена тара, що містила речовини, віднесені до цієї транспортної категорії	0
1	Речовини та вироби, що належать до групи упаковки I, крім речовин та виробів, віднесених до транспортної категорії 0, а також речовини і вироби таких класів небезпеки: Клас 1: 1.1B-1.1J*, 1.2B-1.2J, 1.3C, 1.3G, 1.3H, 1.3J, 1.5D * Клас 2: групи T, TC *, TO, TF, TOC та TFC аерозолі: групи C, CO, FC, T, TF, TC, TO, TFC та TOC Клас 4.1: NN ООН 3221-3224 та 3231-3240 Клас 5.2: NN ООН 3101-3104 та 3111-3120	20
2	Речовини та вироби, що належать до групи упаковки II, крім речовин та виробів, що належать до транспортних категорій 0, 1 або 4, а також речовини та вироби таких класів небезпеки: Клас 1: 1.4B-1.4G та 1.6N Клас 2: група F аерозолі: група F Клас 4.1: NN ООН 3225-3230 Клас 5.2: NN ООН 3105-3110	333

	Клас 6.1: речовини та вироби, що належать до групи упаковки III Клас 6.2: NN ООН 2814 та 2900 (група небезпеки 2) Клас 9: N ООН 3245	
3	Речовини та вироби, що належать до групи упаковки III, окрім речовин та виробів, віднесених до транспортних категорій 2 або 4, а також речовини та вироби таких класів небезпеки: Клас 2: групи А та О аерозолі: групи А та О Клас 8: NN ООН 2794, 2795, 2800 та 3028 Клас 9: NN ООН 2990 та 3072	1 000
4	Клас 1: 1.4S Клас 4.1: NN ООН 1331, 1345, 1944, 1945, 2254 та 2623 Клас 4.2: NN ООН 1361 та 1362, група упаковки III Клас 7: NN ООН 2908-2911 Клас 9: N ООН 3268, а також неочищена порожня тара, що містила небезпечні вантажі, за винятком вантажів, віднесених до транспортної категорії 0	Не обмежено

* Для небезпечних вантажів з номерами ООН 0081, 0082, 0084, 0241, 0331, 0332, 0482, 1005, 1017 максимальна загальна кількість на транспортну одиницю становить 50 кг.

У наведеній вище таблиці термін "Максимальна загальна кількість речовин або виробів на транспортну одиницю" означає:

а) для виробів - масу брутто в кілограмах (для виробів 1-го класу небезпеки - масу нетто вибухової речовини в кг);

б) для твердих речовин, скраплених газів, охолоджених скраплених газів та газів, розчинених під тиском, - масу нетто в кілограмах;

в) для рідин і стиснутих газів - номінальну ємність посудин у літрах.

Якщо небезпечні вантажі, що перевозяться на транспортній одиниці, належать до однієї й тієї ж транспортної категорії, у графі 3 наведеної вище таблиці зазначена максимальна загальна кількість речовин або виробів на транспортну одиницю.

Якщо на транспортній одиниці перевозяться небезпечні вантажі, що відносяться до різних транспортних категорій, то сума кількості речовин та виробів:

віднесених до транспортної категорії 1, помноженої на 50;

з номерами ООН 0081, 0082, 0084, 0241, 0331, 0332, 0482, 1005, 1017, віднесених до транспортної категорії 1, помноженої на 20;

віднесених до транспортної категорії 2, помноженої на 3;

віднесених до транспортної категорії 3,-

не повинна перевищувати 1000.

У цьому додатку не враховуються небезпечні вантажі, звільнені від дії цих Правил.

Додаток 2
до пунктів 3.8 та 12.12
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

ЗНАКИ БЕЗПЕКИ
([za040-04](#))

Додаток 3
до пункту 3.18
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів
(у редакції наказу
МВС України
від [22.06.2006](#) N 613
([z0858-06](#))

МАКСИМАЛЬНІ КІЛЬКОСТІ УМІСТУ
на внутрішню тару та на упаковку для
небезпечних вантажів, упакованих
в обмежених кількостях

Код	Комбінована тара (1) Максимальна кількість умісту (маса нетто)		Внутрішня тара на лотках, обгорнута в термоусадковий матеріал або в плівку Максимальна кількість умісту (маса нетто)	
	внутрішня тара	упаковка (2)	внутрішня тара	упаковка (2)
LQ0	Звільнення від вимог Правил не застосовується			
LQ1	120 мл		120 мл	
LQ2	1 л		1 л	
LQ3 (1)	500 мл	1 л	Не дозволяється	Не дозволяється
LQ4	3 л		1 л	
LQ5	5 л	Без обмежень	1 л	
LQ6 (3)	5 л		1 л	
LQ7 (3)	5 л		5 л	
LQ8	3 кг		500 г	

LQ9	6 кг		3 кг	
LQ10	500 мл		500 мл	
LQ11 (2)	500 мл		500 г	
LQ12	1 кг		1 кг	
LQ13	1 л		1 л	
LQ14	25 мл		25 мл	
LQ15	100 г		100 г	
LQ16	125 мл		125 мл	
LQ17	500 мл	2 л	100 мл	2 л
LQ18	1 кг	4 кг	500 г	4 кг
LQ19	3 л		1 л	
LQ20	Зарезервовано	Зарезервовано	Зарезервовано	Зарезервовано
LQ21	Зарезервовано	Зарезервовано	Зарезервовано	Зарезервовано
LQ22	1 л		500 мл	
LQ23	3 кг		1 кг	
LQ24	6 кг		2 кг	
LQ25 (4)	1 кг		1 кг	
LQ26 (4)	500 мл	2 л	500 мл	2 л
LQ27	6 кг		6 кг	
LQ28	3 л		3 л	

(1) Максимальна маса бруто комбінованої тари не повинна перевищувати 30 кг, а для лотків, обгорнутих термоусадковим матеріалом або плівкою, вона не повинна перевищувати 20 кг.

(2) При дотриманні вказаних у таблиці максимальних кількостей умісту небезпечні вантажі можуть упаковуватися сумісно з іншими виробами та речовинами за умови, що в разі витoku вони не вступають з ними в небезпечну реакцію.

(3) У разі перевезення однорідних сумішей 3-го класу небезпеки, що містять воду, указані кількості стосуються тільки речовин 3-го класу небезпеки, що в них містяться.

(4) Коли речовини з N ООН 2315, 3151, 3152 і 3432 перевозяться в приладах, кількість небезпечного вантажу, що міститься в одному приладі, не повинна перевищувати кількості, передбаченої для внутрішньої тари. Для упаковки приладів не дозволяється використовувати лотки, обгорнуті термоусадковим матеріалом або плівкою.

{ Додаток 3 в редакції Наказу Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

Додаток 4
до пункту 4.4.1
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

ДОДАТКОВІ УМОВИ
перевезення та вимоги до транспортних засобів
або контейнерів, що перевозять небезпечні
вантажі навалом (насіпом)

N з/п	Вантажі, дозволені до перевезення			Додаткові умови перевезення та вимоги до транспортних засобів або контейнерів
	Номер ООН	Найменування та опис	Група упако- вки	
1	2	3	4	5
1	1309	АЛЮМІНІЙ - ПОРОШОК ПОКРИТИЙ	III	Перевезення дозволяється в закритих чи критих брезентом транспортних засобах, у закритих контейнерах або великих критих брезентом контейнерах
	1312	БОРНЕОЛ	III	
	1313	КАЛЬЦІЮ РЕЗИНАТ	III	
	1314	КАЛЬЦІЮ РЕЗИНАТ РОЗПЛАВЛЕНИЙ	III	
	1318	КОВАЛЬТУ РЕЗИНАТ ОСАДЖЕНИЙ	III	
	1325	ЛЕГКОЗАЙМИСТА ТВЕРДА РЕЧОВИНА ОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III	
	1328	ГЕКСАМЕТИЛЕНТЕТ- РАМІН	III	
	1330	МАРГАНЦЮ РЕЗИНАТ	III	
	1332	МЕТАЛЬДЕГІД	III	
	1338	ФОСФОР АМОРФНИЙ	III	
	1346	КРЕМНІЙ - ПОРОШОК АМОРФНИЙ	III	
	1350	СІРКА	III	
	1408	ФЕРОСИЛІЦІЙ з масовою часткою кременю не менше 30%, але менше 90%	III	
	1869	МАГНІЙ або МАГНІЮ	III	

		СПЛАВИ, що містять більше 50% магнію (гранули, стружки або стрічки)		
	2001	КОВАЛЬТУ НАФТЕНАТИ - ПОРОШОК	III	
	2213	ПАРАФОРМАЛЬДЕГІД	III	
	2538	НІТРОНАФТАЛІН	III	
	2687	ДИЦИКЛОГЕКСИЛА-МОНІЮ НІТРИТ	III	
	2714	ЦИНКУ РЕЗИНАТ	III	
	2715	АЛЮМІНІЮ РЕЗИНАТ	III	
	2717	КАМФАРА синтетична	III	
	2858	ЦИРКОНІЙ СУХИЙ у вигляді спіралей із дроту, оброблених металевих листів, штаб (тонше 254 мікрометрів, але не тонше 18 мікрометрів)	III	
	2878	ТИТАН - ПОРИСТІ ГРАНУЛИ або ТИТАН - ПОРИСТІ ПОРОШКИ	III	
	2989	СВИНЦЮ ФОСФІТ ДВОЗАМІНЕНИЙ	III	
	3089	МЕТАЛЕВИЙ ПОРОШОК ЛЕГКОЗАЙМИСТИЙ, Н.З.К	III	
	3178	ЛЕГКОЗАЙМИСТА ТВЕРДА РЕЧОВИНА НЕОРГАНІЧНА, Н.З.К	III	
	3181	СОЛІ МЕТАЛІВ ОРГАНІЧНИХ СПОЛУК ЛЕГКОЗАЙМИСТІ, Н.З.К	III	
	3182	ГІДРИДИ МЕТАЛІВ ЛЕГКОЗАЙМИСТІ, Н.З.К.	III	
2	1334	НАФТАЛІН СИРИЙ або НАФТАЛІН	III	Перевезення дозволяється у: - закритих транспортних

		ОЧИЩЕНИЙ		засобах з металевим кузовом; - закритих металевих контейнерах; - критих брезентом, що не займається, металевих кузовах транспортних засобів та великих металевих контейнерах: критих брезентом, що не горить, кузовах транспортних засобів та контейнерах, підлога та стінки яких захищені від впливу речовини, що перевозиться
3	1841	АЦЕТАЛЬДЕГІДАМІАК	III	Перевезення дозволяється в критих брезентом транспортних
	1931	ЦИНКУ ДИТІОНІТ (ЦИНКУ ГІДРОСУЛЬФІТ)	III	засобах та в критих брезентом великих контейнерах, що мають вентиляцію
	2211	ПОЛІМЕР, ЩО СПІНЮЄТЬСЯ ГРАНУЛЬОВАНИЙ, який виділяє займисті пари	III	
	2969	КАСТОРОВІ БОБИ або КАСТОРОВЕ БОРОШНО або КАСТОРОВІ ПЛАСТИВЦІ або КАСТОРОВА МАКУХА	II	
	3077	РЕЧОВИНА ТВЕРДА, НЕБЕЗПЕЧНА ДЛЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА, Н.З.К.	III	
	3170	АЛЮМІНІЮ ПОВІЧНІ ПРОДУКТИ ПЛАВЛЕННЯ або АЛЮМІНІЮ ПОВІЧНІ ПРОДУКТИ ПЕРЕПЛАВЛЕННЯ	II	
	3175	РЕЧОВИНИ ТВЕРДІ або СУМІШІ РЕЧОВИН ТВЕРДИХ (ТАКІ, ЯК ПРЕПАРАТИ ТА ВІДХОДИ), ЩО МІСТЯТЬ ЛЕГКОЗАЙМИСТУ РІДИНУ, Н.З.К., з температурою спалаху менше 61 град.С	II	
	3314	ПЛАСТИЧНА ФОРМОВА	III	

		СПОЛУКА у вигляді тістоподібної маси, у формі листа або що одержана шляхом екструзії джгута та що виділяє займисті пари		
4	1361	ВУГІЛЛЯ тваринного або рослинного походження	III	Перевезення дозволяється в закритих чи критих брезентом транспортних засобах з металевим кузовом та в закритих металевих контейнерах або критих брезентом великих металевих контейнерах
	1362	ВУГІЛЛЯ АКТИВОВАНЕ	III	
	1363	КОПРА	III	
	1364	БАВОВНИ ВІДХОДИ, ПРОСОЧЕНІ МАСЛОМ	III	
	1365	БАВОВНА ВОЛОГА	III	
	1373	ВОЛОКНА або ТКАНИНИ ТВАРИННОГО або РОСЛИННОГО або СИНТЕТИЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ, Н.З.К., просочені маслом	III	
	1376	ЗАЛІЗА ОКСИД ВІДПРАЦЬОВАНИЙ або ЗАЛІЗО ГУБЧАСТЕ - ВІДХОДИ, одержані при очищенні кам'яновугільного газу	III	
	1379	ПАПІР, ОБРОБЛЕНИЙ НЕНАСИЧЕНИМИ МАСЛАМИ, не повністю висушений (включаючи папір копіювальний)	III	
	1386	МАКУХА з масовою часткою олії більше 1,5% і вологи не більше 11%	III	
	2217	МАКУХА з масовою часткою рослинної олії не більше 1,5% і вологи не більше 11%	III	

	2793	СТРУЖКА, ОШУРКИ або ОБРІЗКИ ЧОРНИХ МЕТАЛІВ, що схильні до самонагрівання	III	
5	2008	ЦИРКОНІЙ - ПОРОШОК СУХИЙ	III	До перевезення допускаються тільки тверді відходи в закритих чи критих брезентом транспортних засобах з металевим кузовом та в закритих металевих контейнерах або критих брезентом великих металевих контейнерах
	2009	ЦИРКОНІЙ СУХИЙ у вигляді оброблених листів, штаб або змійовиків із дроту у бухтах	III	
	2210	МАНЕБ або МАНЕБУ ПРЕПАРАТ, що містить не менше 60% манебу	III	
	2545	ГАФНІЙ - ПОРОШОК СУХИЙ	III	
	2546	ТИТАН - ПОРОШОК СУХИЙ	III	
	2881	КАТАЛІЗАТОР МЕТАЛЕВИЙ СУХИЙ	III	
	3189	МЕТАЛІЧНИЙ ПОРОШОК, ЩО СХИЛЬНИЙ ДО САМОНАГРІВАННЯ, Н.З.К.	III	
	3190	РЕЧОВИНА, ЩО СХИЛЬНА ДО САМОНАГРІВАННЯ, ТВЕРДА НЕОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III	
6	1394	АЛЮМІНІЮ КАРБІД	II	Перевезення дозволяється в спеціально обладнаних транспортних засобах та контейнерах. Отвори, що використовуються для завантаження та розвантаження, повинні закриватись герметично
	1396	АЛЮМІНІЙ - ПОРОШОК НЕПОКРИТИЙ	III	
	1398	АЛЮМІНІЙ КРЕМНИСТИЙ - ПОРОШОК НЕПОКРИТИЙ	III	
	1402	КАЛЬЦІЮ КАРБІД	II	
	1405	КАЛЬЦІЮ СИЛІЦИД	III	
	1418	МАГНІЙ - ПОРОШОК або МАГНІЮ СПЛАВИ	III	

		- ПОРОШОК		
	1435	ШЛАК ЦИНКОВИЙ	III	
	1436	ЦИНК ПОРОШОК або ЦИНК - ПИЛ	III	
	2813	РЕЧОВИНА ТВЕРДА, ЩО РЕАГУЄ З ВОДОЮ, Н.З.К.	III	
	2844	КАЛЬЦІЮ-МАРГАНЦЮ СИЛІКАТ	III	
	2950	МАГНІЙ У ГРАНУЛАХ ПОКРИТИЙ, розмір частинок не менше 149 мікрометрів	III	
	2968	МАНЕБ СТАБІЛІЗОВАНИЙ або МАНЕБУ ПРЕПАРАТ СТАБІЛІЗОВАНИЙ проти самонагрівання	III	
	3170	АЛЮМІНІЮ ПОВІЧНІ ПРОДУКТИ ПЛАВЛЕННЯ або АЛЮМІНІЮ ПОВІЧНІ ПРОДУКТИ ПЕРЕПЛАВЛЕННЯ	III	
	3208	МЕТАЛІЧНА РЕЧОВИНА, ЩО РЕАГУЄ З ВОДОЮ, Н.З.К.	III	
	3209	МЕТАЛІЧНА РЕЧОВИНА, ЩО РЕАГУЄ З ВОДОЮ, ЯКА СХИЛЬНА ДО САМОНАГРІВАННЯ, Н.З.К.	III	
7	1408	ФЕРОСИЛІЦІЙ з масовою часткою кремню не менше 30%, але менше 90%	III	Перевезення дозволяється в закритих транспортних засобах чи контейнерах або критих брезентом транспортних засобах чи великих контейнерах за умови, що речовина в шматках
	3170	АЛЮМІНІЮ ПОВІЧНІ ПРОДУКТИ ПЛАВЛЕННЯ або АЛЮМІНІЮ ПОВІЧНІ ПРОДУКТИ ПЕРЕПЛАВЛЕННЯ	III	
8	1438	АЛЮМІНІЮ НІТРАТ	III	Перевезення дозволяється повним завантаженням у

1442	АМОНІЮ ПЕРХЛОРАТ	II	закритих транспортних засобах
1444	АМОНІЮ ПЕРСУЛЬФАТ	III	та контейнерах або критих брезентом транспортних
1450	БРОМАТИ НЕОРГАНІЧНІ, Н.З.К.	II	засобах чи великих контейнерах, критих брезентом, що не промокає і не займається. Транспортні
1451	ЦЕЗІЮ НІТРАТ	III	засоби та контейнери повинні мати таку конструкцію, яка б
1452	КАЛЬЦІЮ ХЛОРАТ	II	запобігала стиканню небезпечної речовини з
1454	КАЛЬЦІЮ НІТРАТ	III	деревом чи будь-яким іншим горючим матеріалом у разі її
1455	КАЛЬЦІЮ ПЕРХЛОРАТ	II	витоку або висипання. Якщо кузов або контейнер
1458	ХЛОРАТУ ТА БОРАТУ СУМІШ	II, III	виготовлені з дерева чи іншого горючого матеріалу, їх
1459	ХЛОРАТУ ТА МАГНІЮ ХЛОРИДУ СУМІШ	II, III	внутрішня поверхня повинна бути покрита ізолюючою
1461	ХЛОРАТИ НЕОРГАНІЧНІ, Н.З.К.	II	вогнестійкою обшивкою або обшивкою, виготовленою із
1465	ДИДИМУ НІТРАТ	III	силікату натрію чи іншої аналогічної речовини
1466	ЗАЛІЗА НІТРАТ	III	
1467	ГУАНІДИНУ НІТРАТ	III	
1473	МАГНІЮ БРОМАТ	II	
1474	МАГНІЮ НІТРАТ	III	
1475	МАГНІЮ ПЕРХЛОРАТ	II	
1477	НІТРАТИ НЕОРГАНІЧНІ, Н.З.К.	III	
1481	ПЕРХЛОРАТИ НЕОРГАНІЧНІ, Н.З.К.	II, III	
1484	КАЛІЮ БРОМАТ	II	
1485	КАЛІЮ ХЛОРАТ	II	
1486	КАЛІЮ НІТРАТ	III	
1487	КАЛІЮ НІТРАТУ I НАТРІЮ НІТРИТУ СУМІШ	II	
1488	КАЛІЮ НІТРИТ	II	
1489	КАЛІЮ ПЕРХЛОРАТ	II	
1492	КАЛІЮ ПЕРСУЛЬФАТ	III	

1493	СРІВЛА НІТРАТ	II
1494	НАТРІЮ БРОМАТ	II
1495	НАТРІЮ ХЛОРАТ	II
1498	НАТРІЮ НІТРАТ	III
1499	НАТРІЮ НІТРАТУ ТА КАЛІЮ НІТРАТУ СУМІШ	III
1502	НАТРІЮ ПЕРХЛОРАТ	II
1505	НАТРІЮ ПЕРСУЛЬФАТ	III
1506	СТРОНЦІЮ ХЛОРАТ	II
1507	СТРОНЦІЮ НІТРАТ	III
1508	СТРОНЦІЮ ПЕРХЛОРАТ	II
1513	ЦИНКУ ХЛОРАТ	II
1942	АМОНІЮ НІТРАТ, що містить не більше 0,2% горючих речовин (включаючи будь-яку органічну речовину, що розрахована за вуглецем), за винятком домішок іншої речовини	III
2067	ДОБРИВО НА ОСНОВІ НІТРАТУ АМОНІЮ	III
2469	ЦИНКУ БРОМАТ	III
2720	ХРОМУ (III) НІТРАТ	III
2721	МІДІ (III) ХЛОРАТ	II
2722	ЛІТІЮ НІТРАТ	III
2723	МАГНІЮ ХЛОРАТ	II
2724	МАРГАНЦЮ (II) НІТРАТ	III
2725	НІКЕЛЮ (II) НІТРАТ	III
2726	НІКЕЛЮ (II) НІТРИТ	III

	2728	ЦИРКОНІЮ НІТРАТ	III	
	3215	ПЕРСУЛЬФАТИ НЕОРГАНІЧНІ, Н.З.К.	III	
9	1564	БАРІЮ СПОЛУКА, Н.З.К.	III	Перевезення дозволяється повним завантаженням у критих брезентом транспортних засобах, в закритих контейнерах чи у критих брезентом великих контейнерах із суцільними стінками
	1884	БАРІЮ ОКСИД	III	
10	1794	СВИНЦЮ СУЛЬФАТ, що містить більше 3% вільної кислоти	II	Перевезення дозволяється повним завантаженням у критих брезентом транспортних засобах, у закритих контейнерах чи в критих брезентом великих контейнерах із суцільними стінками. Кузов транспортного засобу чи корпус контейнера повинні мати відповідне досить міцне внутрішнє покриття
	2506	АМОНІЮ ГІДРОСУЛЬФАТ	II	
	2509	КАЛІЮ ГІДРОСУЛЬФАТ	II	
11	1544	АЛКАЛОЇДИ ТВЕРДІ, Н.З.К. або АЛКАЛОЇДІВ СОЛІ ТВЕРДІ, Н.З.К	III	Перевезення дозволяється повним завантаженням у закритих контейнерах чи в критих брезентом великих контейнерах із суцільними стінками
	1548	АНІЛІНУ ГІДРОХЛОРИД	III	
	1549	СУРМИ СПОЛУКА НЕОРГАНІЧНА ТВЕРДА, Н.З.К.	III	
	1550	СУРМИ ЛАКТАТ	III	
	1551	СУРМИ-КАЛІЮ ТАРТРАТ	III	
	1557	АРСЕНУ СПОЛУКА ТВЕРДА, Н.З.К. неорганічна, включаючи: арсенати, н.з.к, арсеніти, н.з.к., та арсену сульфіди, н.з.к	III	
	1566	БЕРИЛІЮ СПОЛУКА, Н.З.К.	III	
	1579	4-ХЛОРО-о-ТОЛУЇДИН ГІДРОХЛОРИД	III	
	1588	ЦІАНІДИ НЕОРГАНІЧНІ	III	

	ТВЕРДІ, Н.З.К	
1601	ДЕЗІНФЕКЦІЙНИЙ ЗАСІБ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ, Н.З.К.	III
1616	СВИНЦЮ АЦЕТАТ	III
1655	НІКОТИНУ СПОЛУКА ТВЕРДА, Н.З.К. або НІКОТИНУ ПРЕПАРАТ ТВЕРДИЙ, Н.З.К.	III
1663	НІТРОФЕНОЛИ (о-, м-, п-)	III
1673	ФЕНІЛЕНДІАМІНИ (о-, м-, п-)	III
1690	НАТРІЮ ФТОРИД	III
1709	2,4-ТОЛУІЛЕНДІА- МІН	III
1710	ТРИХЛОРЕТИЛЕН	III
1812	КАЛІЮ ФТОРИД	III
2020	ХЛОРОФЕНОЛИ ТВЕРДІ	III
2025	РТУТІ СПОЛУКА ТВЕРДА, Н.З.К.	III
2026	ФЕНІЛРТУТІ СПОЛУКА, Н.З.К.	III
2074	АКРИЛАМІД	III
2077	альфа-НАФТИЛАМІН	III
2233	ХЛОРАНІЗИДИНИ	III
2235	ХЛОРБЕНЗИЛХЛОРИДИ	III
2237	ХЛОРНІТРОАНІЛІНИ	III
2239	ХЛОРТОЛУЇДИНИ тверді	III
2291	СВИНЦЮ СПОЛУКА РОЗЧИННА, Н.З.К.	III
2433	ХЛОРНІТРОТОЛУОЛИ ТВЕРДІ	III
2446	НІТРОКРЕЗОЛИ тверді	III
2473	НАТРІЮ АРСАНІЛАТ	III

2505	АМОНІЮ ФТОРИД	III
2512	АМІНОФЕНОЛИ (o-, m-, p-)	III
2516	ВУГЛЕЦЮ ТЕТРАБРОМІД	III
2570	КАДМІЮ СПОЛУКА	III
2588	ПЕСТИЦИД ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ, Н.З.К.	III
2651	4,4Т-ДІАМІНОДИ- ФЕНІЛ-МЕТАН	III
2655	КАЛІЮ ФТОРОСИЛІКАТ	III
2659	НАТРІЮ ХЛОРАЦЕТАТ	III
2660	НІТРОТОЛУЇДИНИ (МОНО-)	III
2662	ГІДРОХІНОН	III
2674	НАТРІЮ ФТОРОСИЛІКАТ	III
2713	АКРИДИН	III
2716	БИТИНДІОЛ-1,4	III
2729	ГЕКСАХЛОРБЕНЗОЛ	III
2730	НІТРОАНІЗОЛИ ТВЕРДІ	III
2732	НІТРОБЕНЗОЛИ ТВЕРДІ	III
2753	N-ЕТИЛБЕНЗИЛТО- ЛУЇДИНИ ТВЕРДІ	III
2757	ПЕСТИЦИД НА ОСНОВІ КАРБАМАТИВ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2759	ПЕСТИЦИД АРСЕНОВМІСНИЙ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2761	ПЕСТИЦИД ХЛОРООРГАНІЧНИЙ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2763	ПЕСТИЦИД НА ОСНОВІ ТРИАЗИНІВ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2771	ПЕСТИЦИД НА	III

	ОСНОВІ ТІОКАРБАМАТІВ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	
2775	ПЕСТИЦИД МІДЄВМІСНИЙ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2777	ПЕСТИЦИД РТУТЄВМІСНИЙ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2779	ПЕСТИЦИД - ПОХІДНИЙ НІТРОФЕНОЛУ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2781	ПЕСТИЦИД - ПОХІДНИЙ ДИПІРИДИЛУ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2783	ПЕСТИЦИД ФОСФОРООРГАНІЧНИЙ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2786	ПЕСТИЦИД ОЛОВООРГАНІЧНИЙ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
2811	ТОКСИЧНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА ОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III
2853	МАГНІЮ ФТОРОСИЛІКАТ	III
2854	АМОНІЮ ФТОРОСИЛІКАТ	III
2855	ЦИНКУ ФТОРОСИЛІКАТ	III
2856	ФТОРОСИЛІКАТИ, Н.З.К.	III
2862	ВАНАДІЮ ПЕНТАОКСИД неплавлений	III
2871	СУРМА - ПОРОШОК	III
2875	ГЕКСАХЛОРОФЕН	III
2876	РЕЗОРЦИН	III
3027	ПЕСТИЦИД - ПОХІДНИЙ КУМАРИНУ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III
3143	БАРВНИК ТВЕРДИЙ	III

	ТОКСИЧНИЙ, Н.З.К., або НАПІВПРОДУКТ СИНТЕЗУ БАРВНИКІВ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ, Н.З.К		
3146	ОЛОВООРГАНІЧНА СПОЛУКА ТВЕРДА, Н.З.К.	III	
3172	ТОКСИНИ, ДОБУТІ З ЖИВИХ ОРГАНІЗМІВ, ТВЕРДІ, Н.З.К.	III	
3249	ЛІКАРСЬКИЙ ПРЕПАРАТ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ, Н.З.К.	III	
3278	ФОСФОРООРГАНІЧНА СПОЛУКА ТОКСИЧНА, Н.З.К., тверда	III	
3280	АРСЕНО-ОРГАНІЧНА СПОЛУКА, Н.З.К., тверда	III	
3281	КАРБОНІЛИ МЕТАЛІВ, Н.З.К., тверді	III	
3282	МЕТАЛООРГАНІЧНА СПОЛУКА ТОКСИЧНА, Н.З.К., тверда	III	
3283	СЕЛЕНУ СПОЛУКА, Н.З.К	III	
3284	ТЕЛУРУ СПОЛУКА, Н.З.К.	III	
3285	ВАНАДІЮ СПОЛУКА, Н.З.К.	III	
3288	ТОКСИЧНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА НЕОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III	
3345	ПЕСТИЦИД - ПОХІДНИЙ ФЕНОКСІОЦТОВОЇ КИСЛОТИ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III	
3349	ПЕСТИЦИД НА ОСНОВІ ПІРЕТРОІДІВ ТВЕРДИЙ ТОКСИЧНИЙ	III	
12	1740 ГІДРОФТОРИДИ, До перевезення допускаються	III	

	Н.З.К		тільки відходи повним
			завантаженням у закритих
1759	КОРОЗІЙНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА, Н.З.К.	III	контейнерах чи в критих брезентом великих контейнерах із суцільними стінками.
			Контейнери повинні мати
1773	ЗАЛІЗА (III) ХЛОРИД БЕЗВОДНИЙ	III	відповідне досить міцне внутрішнє покриття
1805	КИСЛОТА ФОСФОРНА ТВЕРДА	III	
1907	ВАПНО НАТРОННЕ, що містить більше 4% натрію гідроксиду	III	
2214	АНГІДРИД ФТАЛЬОВИЙ, що містить більше 0,05% малеїнового ангідриду	III	
2215	АНГІДРИД МАЛЕЇНОВИЙ РОЗПЛАВЛЕНИЙ	III	
2280	ГЕКСАМЕТИЛЕНДИА- МІН ТВЕРДИЙ	III	
2331	ЦИНКУ ХЛОРИД БЕЗВОДНИЙ	III	
2430	АЛКІФЕНОЛИ ТВЕРДІ, Н.З.К. (включаючи C2-C12 гомологи)	III	
2440	ОЛОВА ХЛОРИДУ ПЕНТАГІДРАТ	III	
2475	ВАНАДІЮ ТРИХЛОРИД	III	
2503	ЦИРКОНІЮ ТЕТРАХЛОРИД	III	
2507	КИСЛОТА ХЛОРПЛАТИНОВА ТВЕРДА	III	
2508	МОЛІВДЕНУ ПЕНТАХЛОРИД	III	
2511	КИСЛОТА 2-ХЛОРПРОПІНОВА	III	
2578	ФОСФОРУ ТРИОКСИД	III	
2579	ПІПЕРАЗИН	III	
2585	АРИЛСУЛЬФОКИСЛОТИ	III	

	ТВЕРДІ або АРИЛСУЛЬФОКИСЛОТИ ТВЕРДІ, що містять не більше 5% вільної сірчаної кислоти	
2698	АНГІДРИДИ ТЕТРАГІДРОФТАЛЬО- ВІ з масовою часткою малеїнового ангідриду більше 0,05%	III
2802	МІДІ ХЛОРИД	III
2803	ГАЛІЙ	III
2823	КИСЛОТА КРОТОНОВА	III
2834	КИСЛОТА ФОСФОРИСТА	III
2865	ГІДРОКСИЛАМІНУ СУЛЬФАТ	III
2869	ТИТАНУ ТРИХЛОРИДУ СУМІШ	III
2905	ФЕНОЛЯТИ ТВЕРДІ	III
2923	КОРОЗІЙНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА ТОКСИЧНА, Н.З.К.	III
2967	КИСЛОТА СУЛЬФАМІНОВА	III
3147	БАРВНИК ТВЕРДИЙ КОРОЗІЙНИЙ, Н.З.К., або НАПІВПРОДУКТ СИНТЕЗУ БАРВНИКІВ ТВЕРДИЙ КОРОЗІЙНИЙ, Н.З.К.	III
3253	НАТРІЮ ТРИОКСОСИЛІКАТ	III
3259	АМІНИ ТВЕРДІ КОРОЗІЙНІ, Н.З.К., або ПОЛІАМІНИ ТВЕРДІ КОРОЗІЙНІ, Н.З.К.	III
3260	КОРОЗІЙНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА КИСЛА НЕОРГАНІЧНА,	III

		Н.З.К.		
	3261	КОРОЗІЙНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА КИСЛА ОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III	
	3262	КОРОЗІЙНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА ЛУЖНА НЕОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III	
	3263	КОРОЗІЙНА РЕЧОВИНА ТВЕРДА ЛУЖНА ОРГАНІЧНА, Н.З.К.	III	
13	3243	РЕЧОВИНИ ТВЕРДІ, ЯКІ МІСТЯТЬ ТОКСИЧНУ РІДИНУ, Н.З.К.	II	Перевезення дозволяється в критих брезентом транспортних засобах, закритих контейнерах або критих брезентом великих контейнерах із суцільними стінками. Корпус транспортних засобів або контейнерів повинен бути герметичним
14	3291	ВІДХОДИ ЛІКАРНЯНОГО ПОХОДЖЕННЯ, РІЗНІ, Н.З.К., або (БІО)МЕДИЧНІ ВІДХОДИ, Н.З.К., або МЕДИЧНІ ВІДХОДИ, ЩО ПІДПАДАЮТЬ ПІД ДІЮ СПЕЦІАЛЬНИХ ПРАВИЛ, Н.З.К.	II	Перевезення дозволяється в спеціально обладнаних транспортних засобах у такий спосіб, щоб уникнути виникнення небезпеки для людей, тварин та навколишнього середовища, наприклад шляхом їх завантаження в мішки та забезпечення герметичності
15	2794	БАТАРЕЇ РІДИННІ КИСЛОТНІ електричні акумуляторні	III	Відпрацьовані батареї можуть перевозитись у спеціально обладнаних транспортних засобах або контейнерах.
	2795	БАТАРЕЇ РІДИННІ ЛУЖНІ електричні акумуляторні	III	Використання великих пластмасових контейнерів забороняється. Малі пластмасові контейнери при їх повному завантаженні повинні витримати без порушення цілісності випробування на удар при скиданні з висоти 0,8 м на тверду поверхню при температурі мінус 18 град. С.
	2800	БАТАРЕЇ РІДИННІ, ЩО НЕ ПРОЛИВАЮТЬСЯ, електричні акумуляторні	III	Вантажні відділення транспортних засобів чи контейнерів повинні виготовлятися із сталі, стійкої до впливу корозійних речовин, які містяться в батареях. Менш стійкі до корозійного впливу сталі
	3028	БАТАРЕЇ СУХІ, ЩО МІСТЯТЬ КАЛІЮ ГІДРОКСИД ТВЕРДИЙ, електричні акумуляторні	III	Вантажні відділення транспортних засобів чи контейнерів повинні виготовлятися із сталі, стійкої до впливу корозійних речовин, які містяться в батареях. Менш стійкі до корозійного впливу сталі

				можуть використовуватися у
				випадках, коли товщина стінок
				досить велика або коли є
				корозійностійка пластмасова
				обшивка. Відкриті вантажні
				відділення повинні
				накриватися чохлам із
				корозійностійкого матеріалу.
				Вантаж не повинен
				перевищувати висоти стінок
				транспортних засобів або
				контейнерів. У кузові
				транспортного засобу або
				контейнері забороняється
				спільне перевезення батарей,
				що містять різні речовини, а
				також інших вантажів, що
				можуть вступати в небезпечні
				реакції один з одним. Під час
				перевезення на поверхню
				кузовів транспортних засобів
				або контейнерів не повинні
				потрапляти залишки корозійних
				речовин, що містяться в
				батарей

Додаток 5

до пункту 6.2.5.2
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

ПРИКЛАДИ ЗАХИСТУ ЕЛЕКТРОПРОВІДІВ
([zb040-04](#))

Додаток 6
до пунктів 7.1.5. та 9.1
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

ДОПНВ - СВИДОЦТВО ПРО ПІДГОТОВКУ ВОДІЇВ
ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЩО ПЕРЕВОЗЯТЬ
НЕБЕЗПЕЧНІ ВАНТАЖІ
([zc040-04](#))

Додаток 7
до пункту 8.4
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

ЗВІТ ПРО АВАРІЮ

1. Дата аварії:
2. Час, коли сталась аварія:
3. Місце аварії (дорога, вулиця, кілометр дороги, перехрестя, номер будинку або інша конкретна прив'язка):
4. небезпечні вантажі (вантаж), що перевозились:
5. Номер(и) ООН: та
6. Відповідне відвантажувальне найменування вантажів (вантажу):
7. Тип тари (великогабаритної тари, контейнера середньої вантажопідйомності для масових вантажів), в якій містились вантажі:
8. Тара (великогабаритна тара, контейнери середньої вантажопідйомності для масових вантажів) пройшла належні випробування та затвердження зразків типу:
 так,
 ні.
Код для позначення типу тари (контейнера середньої вантажопідйомності для масових вантажів):
9. Тип транспортної одиниці, з якою сталася аварія (наприклад: транспортний засіб, контейнер, автоцистерна, транспортний засіб з цистерною, що знімається, цистерна, що переноситься, контейнер-цистерна тощо):
10. Стислий опис аварії
 - а) Наслідки аварії (точний опис збитків):
.....
.....
.....
 - б) Імовірні причини аварії (наприклад: технічні, дії людей, погодні умови тощо):
.....
.....
.....
 - в) Пропозиції заходів щодо запобігання подібним аваріям у майбутньому:
.....
.....
.....
11. Кількість небезпечних вантажів, що проникли назовні: кг (т) л (куб.м), якщо це радіоактивні матеріали, - додатково вказати рівень активності: Бк та хімічний символ ізотопу:
12. Характер аварії:
 проникнення небезпечного вантажу назовні,
 пожежа,
 вибух,

() вибух з наступною пожежею.

13. Загиблі (поранені) внаслідок небезпечних вантажів, що проникли назовні:

() так,

() ні.

Кількість поранених: Кількість загиблих:

14. Інші відомості:

.....
.....
.....

Місто складання звіту:

Дата складання звіту:

Підпис:

Додаток 8
до пункту 8.8
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

СВІДОЦТВО
ПРО ПІДГОТОВКУ УПОВНОВАЖЕНОГО З ПИТАНЬ БЕЗПЕКИ
ПЕРЕВЕЗЕНЬ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ

CERTIFICATE
OF TRAINING AS SAFETY ADVISER FOR THE TRANSPORT
OF DANGEROUS GOODS

Свідоцтво N:
Certificate N:

Розпізнавальний знак держави, яка видала свідоцтво: |UA|
Distinguishing sign of the State issuing the certificate: ----

Прізвище:
Surname:

Ім'я та по батькові:
Forename(s):

Дата і місце народження:
Date and place of birth:

Громадянство:
Nationality:

Підпис власника:
Signature of holder:

Дійсно до "___" _____ 20___ р. для підприємств, що перевозять небезпечні вантажі, а також для підприємств, що здійснюють вантажно-розвантажувальні операції, пов'язані з таким перевезенням:

Valid until _____ for undertakings which transport dangerous goods and for undertakings which carry out

related loading or unloading:

--- по автомобільних	--- по залізницях	--- по внутрішніх
дорогах		водяних шляхах
--- by road	--- by rail	--- by inland waterway

Видано:
Issued by:

Дата: Підпис:
Date: Signature:

Продовжено до: Ким:
Extended until: By:

Дата: Підпис:
Date: Signature:

Додаток 9
до пункту 9.1
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

СВІДОЦТВО
ПРО ДОПУЩЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ДО ПЕРЕВЕЗЕННЯ
ВИЗНАЧЕНИХ НЕБЕЗПЕЧНИХ ВАНТАЖІВ
(zd040-04)

Додаток 10
до пункту 9.1
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

ФОРМАТ ПИСЬМОВИХ ІНСТРУКЦІЙ
НА ВИПАДОК АВАРІЇ АБО НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ

ВАНТАЖ

Указуються належне відвантажувальне найменування вантажу або найменування групи вантажів, що характеризуються однаковими видами небезпеки, клас небезпеки та номер ООН, а для групи вантажів - номери ООН вантажів, яких стосуються ці інструкції.

Надається опис вантажу, обмежений вказівкою, наприклад, фізичного стану з уточненням кольору та запаху для полегшення виявлення витоків чи висипання.

ХАРАКТЕР НЕБЕЗПЕКИ

Подається стисле перерахування видів небезпеки:
основна небезпека;
види додаткової небезпеки, включаючи ймовірні сповільнені ефекти та види небезпеки для навколишнього середовища;

реакція в результаті впливу вогню чи нагрівання (розкладання, вибух, виділення токсичних газів тощо);

у відповідних випадках належить вказувати, що вантажі, які перевозяться, вступають у небезпечну реакцію з водою.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Перелічуються засоби індивідуального захисту, призначені для використання водієм.

ЗАХОДИ ЗАГАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ ВОДІЄМ

Даються такі інструкції:

виключити двигун;

не використовувати відкриті джерела світла, не курити;

розставити попереджувальні знаки на дорозі та попередити інших учасників дорожнього руху;

сповістити людей, що є поблизу, про небезпеку та рекомендувати їм не заходити з підвітряної сторони;

якомога швидше повідомити Державтоінспекцію МВС України та пожежну охорону.

ДОДАТКОВІ ТА (АБО) СПЕЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ ВОДІЄМ

Для водія подаються інструкції щодо дій у разі незначного витоку чи висипання вантажу з метою запобігання їх подальшому поширенню, якщо цього можливо досягти без ризику для водія, а також перелік обладнання, необхідного водію для вжиття заходів для первинної ліквідації наслідків аварії залежно від класу небезпеки (класів) вантажів, що перевозяться (наприклад: совкова лопата, контейнер для зібраних вантажів, що просочились чи просипались, тощо).

У відповідних випадках подаються належні інструкції та перелік обладнання, необхідного для вжиття спеціальних заходів.

ПОЖЕЖА

Для водія подається інформація на випадок пожежі: має бути зазначено, що водій не повинен боротися з пожежею, якщо вогнем охоплено небезпечний вантаж.

ПЕРША ДОПОМОГА

Для водія вказується інформація на випадок контакту з вантажем (ами), що перевозяться.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Додаток 11
до пункту 9.1
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

УЗГОДЖЕНО

Начальник відділу (відділення)

ДАІ МВС України

(прізвище, ім'я та по батькові і підпис)

М.П

" ____ " _____ 20__ р.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

(назва підрозділу Державтоінспекції МВС України)

Термін дії:

УЗГОДЖЕННЯ
маршрут дорожнього перевезення
небезпечного вантажу N ____

1. ПО МАРШРУТУ:

2. Відповідне відвантажувальне
найменування вантажу:

3. Транспортні засоби

4. Клас (підклас) небезпечного вантажу:

5. Ідентифікаційний номер безпеки:

6. Номер ООН:

7. Маса вантажу:

8. Особливі умови:

9. Перевізник (юридична адреса, телефон):

10. Вантажовідправник (юридична адреса, телефон):

11. Вантажоодержувач (юридична адреса, телефон):

12. Зміни маршруту руху

Дата внесення змін	Дільниця, рух якою дозволено	Термін дії змін	Посада та прізвище працівника ДАІ, який вніс зміни	Підпис та печатка

Відповідальність за ознайомлення та інструктаж водіїв зазначених транспортних засобів з головними положеннями та вимогами нормативних документів щодо перевезення небезпечних вантажів на автомобільному транспорті, Правилами дорожнього руху та пунктами цього узгодження покладається на:

(посада, прізвище ім'я та по батькові)

З вищевикладеним текстом узгодження, головними положеннями та вимогами нормативних документів щодо перевезення небезпечних вантажів на автомобільному транспорті та адміністративною відповідальністю за їх порушення ознайомлені:

(підписи)

{ Додаток 11 із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства внутрішніх справ N 613 (z0858-06) від 27.06.2006 }

Додаток 12
до пункту 9.1
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

СКЛАД СВДОЦТВА ПРО ЗАВАНТАЖЕННЯ КОНТЕЙНЕРА

У свідочстві про завантаження контейнера обов'язково вказується розпізнавальний номер контейнера та підтверджується, що завантаження виконане відповідно до нижчезазначених умов:

контейнер був чистим, сухим та за зовнішнім виглядом придатний для завантаження вантажу;

якщо партії вантажів включають вантажі 1-го класу небезпеки, окрім підкласу 1.4, контейнер є конструктивно придатним для їх перевезення;

вантажі, які мають бути розділені, не були укладені сумісно у контейнер (без затвердження відповідного компетентного органу);

усі упаковки були оглянуті з метою виявлення зовнішніх ушкоджень, витоку чи висипання; при цьому були завантажені тільки неушкоджені упаковки;

барабани завантажені у вертикальному положенні, якщо компетентний орган не розпорядився про інше;

усі упаковки належним чином укладені у контейнер та закріплені;

у разі перевезення небезпечних вантажів навалом (насіпом) вантаж рівномірно розподілений по контейнеру;

контейнер та упаковки, що в ньому містяться, мають належне маркування та знаки небезпеки;

якщо за хладогент використовується двооксид вуглецю (CO₂ -
сухий лід), контейнер має зовні на місці, що добре оглядається, маркування або попереджувальний знак з написом: "УСЕРЕДИНІ НЕБЕЗПЕЧНИЙ ГАЗ CO₂ (СУХИЙ ЛІД). ПЕРЕД ВХОДОМ РЕТЕЛЬНО

ПРОВІТРИТИ";

транспортний документ на небезпечні вантажі отримано на кожну партію небезпечних вантажів, завантажену в контейнер.

Додаток 13
до пунктів 12.10 та 12.12
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів
(ze040-04)

Додаток 14
до пунктів 12.18 та 12.19
Правил дорожнього
перевезення небезпечних
вантажів

Рисунок 1. Маркувальний знак для перевезення речовин при високій температурі ([zf040-04](#))

Рисунок 2. Знак, що попереджає про фумігацію ([zf040-04](#))

*{ Додаток 15 виключено на підставі Наказу Міністерства
внутрішніх справ N 613 ([z0858-06](#)) від 27.06.2006 }*